

METSO-LEIJONA

107-G-piirin tiedotuslehti 2016

Hyvän-
tekeväisyyttä,
yhdessäoloa,
yhteistyötä,
sitä ja paljon
muuta on
leijonatoiminta.

Juhlia töiden lomassa

Tämäkin lehti kertoo osaltaan lions-toiminnan koko kirjon. Monet klubit ovat viettäneet edellisen lehden jälkeen vuosijuhliaan ja monilla juhlat ovat tuotapikaa edessä. Lions-toiminta viettää 100-vuotisjuhliaan.

Monien klubien toiminnalla on pitkät, komeat perinteet. Kun merkkipaaluja päästään ohittamaan, on syytäkin pysähtyä, nykäistä ryhtiä suoraksi ja hetken tuumailla historiaan kerättyjä vuosia. Vaikka olemme aina menossa tukka putkella kohti uusia seikkailuja, niin on syytä muistaa myös lions-toiminnan perinteet ja periaatteet.

Niihin on hyvä nojata, kun suunnitellaan tulevia toimintoja. Juhlien ja merkkipaalujen jälkeen matka jatkuu, usein hyvinkin arkisesti. Klubin menestyksen, toiminnan aktiivisuuden ratkaisee juuri klubin arki. Hyvä arki tarkoittaa sitä, että toiminta on kiinnostavaa ja mielekästä. Silloin ihminen luopuu ajastaan lions-toiminnan hyväksi.

Leijonien tekemisillä on hyvä kaiku. Tekeminen on luotettavaa ja se luo ympärille monenlaista hyvää. Siinähan sitä jo on syytä olla mukana lions-toiminnassa.

Punainen Sulka tulee näkymään lähitulevaisuuden toiminnassa.

Punainen Sulka on merkittävä hyväntekeväisyystempaus. Puhutaan isoista euroista. Niiden edessä ei kannata häkeltyä. Meitä on valtava joukko ihmisiä tekemässä töitä yhdessä, jotta vieläkin isommalla joukolla ihmisiä olisi valonpilkahduksia omassa arjessaan.

Tehdään arjestakin juhlaa.

Ilkka Salonen
Metso-Leijonan
päätoimittaja
LC Karstula
ilkka.salonen@lions.fi

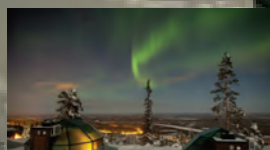
Viettäköö unohtumaton hetki

lasi-igluissa tai revontulitalossa

Levillä Utsuvaarassa.

Siellä voi myös pitää kokouksia tai erilaisia tilaisuuksia.

Luisu Oy, Tauno Mäkelä, puh. 0500-665 000
tauno.makela@phpoint.fi, www.leviniglut.fi

METSO-LEIJONA 2016

Salmen kuulumisia lisää keskiaukeamalla

Sisältöä:

- Puheenjohtaja Jari Rytönen
Yhteistyö on lionstoiminnan elinehto.....s.4
- Punainen Sulka tulee.....s.5
- Kutsu Pihtiputaan piirikokoukseen
Miksi kannattaa mennä piirikokoukseen ..s.6–7
- Nuorisovaihdon kuulumisia.....s.8–11
- Koteja myös linnuille.....s.15
- Jumppaa, jumppaa.....s.15
- Yli 450 vuotta viisautta.....s.16–17
- Aitoa olympialaishenkeä.....s.19
- Todellinen reissukokous?
Paikkausreissu Kanarialle.....s.29
- Arne Ritari -säätien kuulumisia
Apurahat tarjoavat mahdollisuuksia.....s.31
- Nenä punaisena, mutta ei pakkasen takia...s.30

Kannen kuvat:

Tamma Ulla kyyditsee.
Toivakan juhlissa laulettiin.
Kannonkoskella akut talteen.

METSO-LEIJONA

Julkaisija:
Suomen Lions-liitto ry
MD 107 G-piiri

Toimitus:
Päätoimittaja Ilkka Salonen
Puh. 044 406 2080
e-mail: ilkka.salonen@lions.fi

Lehden postiosoite:
Metso-Leijona, Ilkka Salonen
Kiveläntie 6, 43500 Karstula

Ilmestymisaikataulu:
Kerran vuodessa.

Lehden koko:
4-palstainen aikakauslehti, 4/4 väri
painopinta-ala: 210 x 297 mm.

Jakelu:
3 500 kpl: G-piirin leijonat sekä
sidos- ja yhteistyöryhmät, kirjastot,
terveyskeskukset ym.

Painopaikka:
Paino Plus Digital
www.ppd.fi

Elinvoimaa yhteistyöllä

Yhteistyö on lionstoiminnan elinehto ja voima – kaikilla järjestöme organisaatioilla ja kaikissa yksiköissä. Käyttäkäämme tämä voimavara hyväksemme, yhdessä saamme aikaan enemmän. Toisiamme kannustamalla, auttamalla ja tukemalla selviämme niin helppoista kuin vaikeista tilanteista, lyhyesti sanottuna menestymme.

Edellä olevalla tekstillä aloitin oman esittelyni Porin vuosikokouksessa 2013. Tätä olen myös pitänyt henkilökohtaisena teemanani kuluvalle kaudella.

Työelämä 2020 -hankkeen yhtenä kehittämisen painopistealueena on Luottamus ja yhteistyö – suomalainen tapa toimia. Tätä voimme soveltaa suoraan lions-toimintaan. Menestystarinoiden taustalla on avoimuus, keskinäinen arvostus ja vastavuoroisuus niin liittomme ja piirimme toimijoiden keskuudessa kuin klubien ja jäsenistön keskuudessa. Vastuullinen ja toisia huomioiva toimintatapa näkyy myös toimintamme palveluiden kehittämisessä.

Yhteistyön tärkeys korostuu toimintojen muutostilanteissa. Epäluottamuksen ilmapiiriin meillä ei ole varaa.

Käytännössä luottamuksessa on kyse antamisen ja saamisen tasapainosta. Olemme valmiita antamaan parastamme, kun meitä kohdellaan odotustemme mukaisesti.

Järjestömme vaikutuksissa mainitaan haasteisiin vastaaminen. Kaikkien niin paikallisten kuin kansainvälistenkin haasteiden osalta reaktiomme on selvä: Me palvelemme. Vapaaehtoishankkeemme yhdistävät kaikki lionit paikallisesti, piirikohtaisesti, moninkertaispiirikohtaisesti sekä ympäri maailmaa. Työhömmme ei liity ehtoja. Meitä eivät rajoita maanosat tai tietyt tehtävät. Lionit autta-

Suomen Lions-liiton puheenjohtaja Jari Rytönen muistuttaa yhteistyön olevan koko lionstoiminnan elinehtoja voima.

vat missä, milloin ja miten vain voimme. Olemme sitoutuneet auttamaan apuamme tarvitsevia.

Käytännössä luottamuksessa on kyse antamisen ja saamisen tasapainosta.

Lions-tavoitteemme mukaisesti kannustamme palvelunhaluisia henkilöitä työhön paikkakuntansa hyväksi ilman henkilökohtaista taloudellista hyötyä, sekä tehokkaaseen ja korkeat eettiset vaatimukset

täyttävään toimintaan.

Kuluvan kauden Palvelutarjotin tarjosi ja tarjoaa edelleen klubeille ja jäsenistölle mahdollisuuden valita erilaisista aktiviteettivaihtoehdoista omaan toimintaansa parhaiten soveltuvan. Brändimme mukaisesti meillä on ”Monta tapaa tehdä hyvää”. Ehkä palvelutarjottimen osalta on ollut mainittuna liiallisesti liiton palvelutarjotin. Kyseessä on kuitenkin täysin klubien vapaaehtoisuuteen perustuva valinta. Klubin olemassa olevat aktiviteetit ovat aivan samalla tavalla arvostettuja.

Asetin kolme henkilökoh- taista haastetta klubeille. Näistä yksi on Ratnapuran silmäsa- raalan jatkorakentaminen. Ky- seinen varainkeräys on liitetty yhteen LCI Vuosisadan Haas- teen kanssa. Klubi saa lahjoit- tamaansa 10 euroa kohti ra-

portoida 1 henkilön päämajaan mainitun haasteen näkövam- maosuudessa.

Haasteeni 5 euroa / jäsen jatkuu kauden loppuun saakka. Summa voidaan lahjoittaa klu- bin aktiviteettitilitä.

Tämä on pieni summa klu- bille, mutta sillä saavutetaan apu tuhansille varattomille ih- misille Sri Lankassa.

Lions Quest-koulutukseen, jos- sa ohjataan antamaan lapsille ja nuorille elämisen taitoja, on jo parikymmentätuhatta opettajaa ja kasvattajaa on osallistunut.

Viime vuonna koulutus laa- jennettiin koskemaan urheilu- valmentajia ja -ohjaajia.

Lasten ja nuorten valmen- taja/ohjaaja on kasvattaja, joka joutuu kehittämään myös omia tunne- ja vuorovaikutustaito- jaan, aktiivista palautteen an- tamista, ryhmän johtamista ja joskus hän joutuu ratkaisemaan myös valmennustilanteitten ris- tiriitoja. Kaikkiin näihin Lions Quest on oiva työkalu.

Minulla on kaksi pääharras- tusta. Toinen on tietysti Lions- toiminta ja toinen on juniiori- jääkiekon parissa toimiminen. Olen itse käynyt opettajille suunnatun Quest-kurssin ni- menomaan urheiluseuran nä- kökulmasta ja voin henkilö- kohtaisesti yhtyä Jukka Jalosen mielipiteisiin.

Suuri kiitos G-piirin lioneille, puolisoille, kumppaneille sekä kaikille kanssanne palvelu- työssä hyvää tekeville. Pitäkää huolta toisistanne, muistakaa toiminnassamme jatkuva hyvän tekeminen ja ennen kaikkea nauttikaa toisten seurasta.

Jari Rytönen
Suomen Lions-liiton
puheenjohtaja
2015-2016

Punainen Sulka tulee – vauhdilla

Punainen sulka keräys toteutetaan 19.3.2016 – 30.6.2017.

Keräys kohdistuu tällä kerralla nuorisoon – maamme tulevaisuuteen Suomen itsenäisen valtion ja Lions-toiminnan 100 vuotisen toiminnan kunniaksi.

Keräys tavoitteet on määriteltä siten, että saavutamme viiden miljoonan euron tavoitteen, jonka olemme yhdessä sopineet Porin vuosikokouksessa 2014. Tavoitteen toteutuessa 100-prosenttisesti klubeille tulee valtakunnallisesti paikallisesti jaettavaa keräystuottoa 1,25 miljoonaa eli kaikesta kerätystä tuotosta klubit voivat anoa 25 prosenttia omiin paikallisiin nuorisokohteisiin.

G-piirin alueelle olemme saamassa noin 80 000,00 euron potin 100 prosentin toteutumalla minkä avulla voimme tukea omia kohteitamme.

Keräyskumppaneinamme ovat seuraavat yhdistykset:

- Tukikummit säätiö
- Suomen lasten ja nuorten säätiö – Myrsky hanke
- Ehkäisevä päihdetyö EHYT ry
- Suomen Partiolaiset – Finlands Scouter ry
- Aseman lapset ry – Walkers
- Näkövammaisten keskusliitto
- Nuorten mielenterveys seura – Yeesi ry
- Lions Quest – elämisen taitoja nuorille ohjelma.

Keräyskumppanit ovat valmiita kampanjan aikaiseen yhteistyöhön. Paikallisesti kannattaa ottaa mukaan ne yhteisöt jotka ovat mahdollisia tuensajia.

Kampanjan suojelijaksi on lupautunut Tasavallanpresidentti Sauli Niinistö.

Kampanjan virallinen avaus tapahtuu Tampere-talossa 19.3.2015.

Tilaisuuteen ollaan piirin alueelta järjestämässä yhteis-

kuljetuksia joista palaamme lähempänä asiaan. Avajaisjuhlien yhteydessä järjestetään myös ritarijuhla jota ei tänä vuonna järjestetä piirin toimesta. Juhlalaan ovat tervetulleita kaikki lionit ja puoliset. Juhlapäivällisen tuotto jaetaan osallistuneille klubeille osallistumismäärien mukaisesti.

Kampanjan toteuttamiseksi on luotu monia eri mahdollisuuksia joista varmasti ”sekatekniikka” useimmiten paras vaihtoehto. Klubit itse päättävät keräystavasta.

Valtakunnallisesti tuotteita ovat: Pinssit, Tarrat, T-paidat, Piikepaidat, Sulkapallo ja Soili Yli-Mäyrän ”Asfalttihelmiä” vedos jota tehdään 300 kpl numeroitu sarja.

Valikoimien mukana on myös lipas keräykset, klubien järjestämät yleisötilaisuudet, konsertit ja muut sen kaltaiset varainkeruutahtumat.

Punainen Sulka keräyksiä pide-

tään vain kerran kymmenessä vuodessa.

Keräyksen päätös sekä määrän että kohteen olemme yhdessä päättäneet liiton vuosikokouksessa.

Piirimme Lionit ja puoliset nyt meidän tehtävämme on toteuttaa yhteistä päätöstä tekemällä kaikki mahdollisimman tehokkaasti ja kun uskomme mahdollisuuksiimme ja riittävästi panostaen me varmasti pystymme toteuttamaan tämän merkittävän tuloksen.

Kun kaikki teemme 100-prosenttisen suorituksen, emme voi epäonnistua tässä suuraktiiviteetissamme. Samalla saamme yhteyksiä nuoriin ja nuorten vanhempiin, jotka saattavat olla potentiaalisia tulevia Lioneja

*PuSu-terveisin
Ilkka Sainio
PDG
G-piirin
koordinaattori*

Lions Clubs International LCI 100 vuotta 1917-2017

Juhlimme 100 palvelun vuotta

Lionien motto on ”Me palvellemme” ja olemme maailman johtava humanitaarisen palvelun järjestö. Missään muussa palvelujärjestössä ei ole yhtä monta jäsentä, jotka ovat sitoutuneet vastaamaan yhtä monen yhteisön ainutlaatuisiin tarpeisiin.

100-vuotisjuhlamme teema on Where there’s a need, there’s a Lion - Missä tarve, siellä lion. Tarpeet, joihin lionit vastaavat, ovat aivan yhtä erilaisia kuin palvellemamme yhteisöt. Sitoutumisemme hyvin monenlaisen tarpeiden tyydyttämiseen on määritellyt lionien ainutlaatuisen identiteetin.

Satavuotisjuhlalat tuovat lionit yhteen juhlimaan yhteistä 100 vuotamme humanitaarisen palvelun antamisessa. Aloitimme juhlalat heinäkuussa 2014 Toronton kansainvälisessä vuosi-

kokouksessa, jossa julkistettiin 100-vuotisjuhlan palveluhaaste ja ne jatkuvat kesäkuuhun 2018 saakka. Lionsklubit eri puolilla maailmaa laajentavat niiden antamaa palvelua ja inspiroivat sitä kautta muita osallistumaan toimintaamme. Klubeilla on erittäin tärkeä rooli satavuotisjuhlan menestyksen varmistamisessa.

Satavuotisjuhlaan liittyvä juhla-kausi perustuu kolmeen teemaan:

1. Johtaminen palvelun kautta – 100-vuotisjuhlan palveluhaaste, jossa kutsutaan lioneita auttamaan vähintään 100 miljoonaa ihmistä maailmalaajuisesti, järjestämällä vähintään yhden projektin nuorison, näiden helpottamisen, näkökyvyn ja ympäristön puolesta juhla-kauden jokaisen vuoden aika-

na.

2. Kutsu vaikutuksen lisäämiseksi – 100-vuotisjuhlan jäsenpalkinnot. Tällä pyrimme vaikuttamaan jäsenmäärämme kasvuun ja sitä kautta palvelumme laajentumiseen.

3. Paikkakunnalla tiedottaminen – 100-vuotisjuhlan perintöprojektit. Perintöprojektien tarkoituksena on jättää pysyvä muisto paikkakunnan asukkaalle heitä hyödyttävänä konkreettisenä lahjoituksena ja samalla lisätä lionsklubien näkyvyyttä kansalaisten keskuudessa.

Suomi 100v, LCI 100v ja Punainen Sulka. Voimme yhdistää juhlimisen kunnioittaaksemme samalla myös satavuotiasta Isänmaatamme. Me suomalaiset leijonat teemme pääasiallisesti palvelua suomalaisille

ja klubien tärkein kohde on oma paikkakunta. Otammekin tämän esille juhluvuotemme kaikissa tapahtumissa tämän juhla-kauden aikana, kerromme arvokkaasta historiastamme ja tuomme työtämme tunnetuksi suurelle yleisölle.

Nämä kolme projektia kulkevat nyt samanaikaisesti ja elämme muutenkin ainutkertaista ja erityislaatuista aikaa. Me Leijonat, vastatkaamme 100v-haasteisiin ja turvatkaamme tulevaisuutemme itsellemme ja muille. Toivota erinomaisista tulevaisuudesta Lionistylle ja Suomelle kaikilla elämän osa-alueilla. Olkaamme valmiit parempaan tulevaan aikaan.

*LCI 100v
piirikoordinaattori
PDG Pertti Jämsén
LC Viitasaari*

Piirin vuosikokous järjestetään Pihtiputaan uudessa koulukeskuksessa 16. huhtikuuta 2016.

Kutsu piirikokoukseen

107 G-piirin vuosikokous pidetään 16.4.2016 Pihtiputaalla Pihtiputaan koulukeskuksessa alkaen klo 14.45. Pihtiputaan klubit kutsuvat kaikki 107 G-piirin klubit 51. piirikokoukseen. Ilmoittautuminen koulukeskuksen aulassa klo 9.00–12.00.

Seuraavan kauden virkailijoiden perehdyttäminen tuleviin tehtäviin tapahtuu perinteisesti aamupäivällä klo 10.00–

12.00. Alustavan suunnitelman mukaan kohde-ryhminä ovat presidentit, rahastonhoitajat, sihteerit, alueen- ja lohkojen puheenjohtajat, puoliset, Punainen Sulka, LCI 100 vuotta, uudet jäsenet ja kummit.

Puoliso-ohjelmassa on aamupäivällä keskustelua puoliso toiminnasta ja tutustuminen mm. Putaanportin alueen liikekeskuk-

seen ja iltapäivällä käynti mm. Rajalan riihessä, jossa puoliso-ohjelman iltapäiväkahvitus.

Majoitukseen olemme varanneet seurakunnan Tahkoniemen leirikeskuksen ja mikäli tämän lisäksi on majoitustarvetta on kotimajoitus myös käytävissä. Kaikille yöpyjille löytyy majoituspaikka.

Ilmoittautuminen kokoukseen 30.3.2016

mennessä. Ilmoittautumisohteet ja muu kokousinformaatio löytyvät 107 G-piirin kotisivuilta linkistä ”Vuosikokous”.

**Tervetuloa
Pihtiputaalle!**

Jonny Paananen
järjestelytoimikunnan
puheenjohtaja

Päiväjuhla

Liput saapuvat
Leijonahenki
Juhlahartaus/seppelepartio
Tervetuloa Pihtiputaalle
Piirin tervehdys
Pihtiputaan kunnan tervehdys
Seurakunnan lapsikuoro
Juhlapuhe
LC Pihtipudas 60 vuotta
Keski-Suomen kotiseutulaulu

Pihtiputaan klubien edustajat
säestys Liina Lill
seurakuntapastori Erkki Lavanti
lion Jonny Paananen
piirikuvernööri Jorma Tuhkanen
kunnanjohtaja Ari Kinnunen
kuoronjohtaja Liina Lill
pääsihteeri Maarit Kuikka
presidentti Pekka Arkilahti
säestys Liina Lill

Juhlapuheen pitää
pääsihteeri
Maarit Kuikka.

(ohjelman kesto noin 1 h 30 min)

Päivä- ja iltajuhla, joka on myös LC Pihtiputaan 60-vuotisjuhla, vietetään koulukeskuksen tiloissa.

Meiltä suositus
Kelo-sarjan tuotteet

**kultakeramiikka®
OUTLET**

Putaanportintie 13,
44800 Pihtipudas p.0207 940 340 Avoimma ma-su 10-19

www.kultakeramiikka.fi

NIEMENHARJU
MATKAILUKESKUS

avataan kesällä 2016!

Palvelut: Neste Oil, Kotipizza, ScanBurger, Lounaskahvila
Majoitus: hotellihuoneet, leirintämökit, caravanalue

Nelostien varrella Pihtiputaalla. Puh. 040 824 9088

Tervetuloa Pihtiputaalle!

Pihtiputaan Lions klubit LC Pihtipudas ja LC Pihtipudas Emmi toivottavat G-piirin leijonat ja puoliset tervetulleeksi Pihtipu-

taalle lauantaina 16.4.2016. Kokous ja tapahtumat sijoittuvat koulukeskukseen ja tarkemmin niistä kerrotaan viereisellä sivulla.

Lions Club Pihtipudas – lions-palvelutyötä vuodesta 1956

Lions-klubin perustaminen Pihtiputaalle keväällä 1956 on suorastaan pieni ihme. Ensimmäisen klubin perustamisesta maahamme oli kulu-
nut vasta runsaat viisi vuotta. Keski-Suomessa klubeja oli vain Jyväskylässä, Äänekoskella, Suolahdessa ja Karstulassa.

Innoittajan perustamisessa oli LC Äänekoski. Tärkeä henkilö oli myös liikemies Kiril Alladin, LC Haminen klubin jäsen, joka oli ostanut matkustajakoti Mattilan Pihtiputaalta. Hän kertoi klubin toiminnasta Pihtiputaan miehille ja sai heidät innostumaan asiaan.

Alussa uskottiin, että kyllä klubi toimii ainakin seuraavaan syksyyn asti, mutta arvio ei pitänyt paikkaansa, sillä nyt klubi on nähnyt jo 60 syksyä ja toimii edelleen vilkkaasti.

Klubissa olemme päättäneet viettää juhluvuotta työn merkeissä. Varsinaisen 60-vuotisjuhla on yhdistetty G-piirin vuosikokouksen yhteyteen. Kutsumme kaikkia piirin leijonia ja puolisoita kokousta-
pahtumien yhteydessä myös juhlistamaan klubimme 60 vuotta kestänyttä taivalta.

Pääaktiviteettina klubillamme on juhluvuotena ovat olleet nuoret. Syyskauden alkajaisiksi hankimme heidän käyttöön salibandykaukalon ja seurakunnan nuorille biljardipöytän ja leirikeskukseen ulko-
käyttöön sopivan pingispöydän.

Suurin juhluvuoden tapahtuma oli marraskuussa Pentti Hietasen ja Hietasen laulavan perheen Joulun hengessä -konsertti, joka kokosi Pihtiputaan kirkon ääriään myöten täyteen.

Maaliskuussa järjestämme 60-vuotisjuhlakokouksen, johon kutsumme mm. entisiä leijonia, yhteistyökumppaneita ja muita pihtiputaalaisia. Juhlakokouksessa julkistetaan klubin 60-vuotisesta historias-
ta kertova kuvakirja.

Vapun aikaan olemme vielä mukana Elämää maaseudulla -messuilla. Edellä on kerrottu tärkeimmistä juhluvuoden tapahtumista, vuosikokouksen lisäksi.

Pekka Arkilahti
presidentti, PDG
Lions Club Pihtipudas

13-vuotias iloinen pirpana – Lions Club Pihtipudas Emmi!

60-vuotiaan isoveljen, Pihtiputaan miesklubin, rinnalla aloitti toimintansa vuonna 2003 naisten lions-klubi Emmi. Klubimme kummi, LC Pihtipudas oli tiiviisti mukana synnyttämässä uutta naisklubia. Naisten lions-klubi on mahtunut hyvin toimimaan miesklubin rinnalla kotikunnassamme, vaikka joku saattoi asiaa aluksi epäilläkin. Mies ja nainen ovat erilaisia, mutta täydentävät sopivasti toisiaan; molempia tarvitaan, niin elämässä kuin lions-toiminnassakin!

LC Pihtipudas Emmien palvelutyö on vuosien varrella kohdistunut kotikunnan lasten, nuorten, naisten ja vanhusten hyväksi, mutta myös kansainvälistä avustustyötä on tehty, klubilla on muun muassa oma kummilapsi Sri Lankassa. Vuosittain suurin aktiviteetti on ollut Puttaan Toritohinat -tapahtuman järjestäminen kesällä. Aiemmin tapahtuman nimenä oli Emmi-kymppi, mutta sittemmin kesäaktiviteetistamme muotoutui toripäivä. Kesätoria pidetään Keihäskarnevaalilauantaina, jolloin on myös kesäputtaalaisten tapaaminen, konsertteja,

lavatansseja, ym.

Emmi-klubin vastuulla on nykyisin Pihtiputaan Mummon valintatapahtuma ja tukeminen. Klubimme 30 jäsenen joukossa on myös kaksi entistä Pihtiputaan Mummoa! Erilaisten hyväntekeväisyystapahtumien joukosta voisi vielä mainita loppiaisaaton hauskan Karokesodan, johon haastamme toisia klubeja ja järjestöjä.

LC Pihtipudas Emmi on mukana järjestämässä miesklubin kanssa G-piirin vuosikokousta 16.4.2016 Pihtiputaalla. Lupaamme tehdä yhdessä Teille, hyvät kokousvieraat, hienon ja hauskan Lions-päivän aamusta iltaan. Kannattaa tulla Pihtiputaalle viettämään iloinen Lions-päivä ja -ilta ja tehdä silloinkin monin tavoin hyvää, myös itsellemme!!

Eija Kiljala
PDG,
Lions Club Pihtipudas Emmi

Kokemuksia nuorisovaihdon isäntäperheen isäntänä

Miksi isäntäperheeksi?

Kesällä 2015 saimme olla isäntäperheenä kahdelle teini-ikäiselle eurooppalaiselle pojalle. Sattui siksi, että aivan viime metreillä kaksi isäntäperhettä joutui perumaan jo sovitun isännöyden hyvin perustelluin syin. Aikaa oli vain pari viikkoa poikien Suomeen saapumiseen. Matkat he olivat jo järjestäneet, joten tuloaika Helsinkiin oli tiedossa.

Kahdeksi viikoksi piti pojille Suomen Leijonien lupauksen mukaan järjestää majoitus ja muutkin järjestelyt ennen leiriä. Leijona-henkeä toteuttaen tutkailimme, vaimoni YCED Pirkko ja minä, että meillä on sopuisat tilat kahdelle pojalle vierashuoneessamme. Ei tosin heille omaa kylppäriä eikä erillistä uloskäyntiä ollut tarjota. Talon vessa, sauna ja suihkut olisivat tietysti vapaasti käytettävissä, keittiökin tarpeen mukaan, kuten myös muut tilat ja välineet, aina polkupyöristä lähtien.

Pojat meille: se oli yhteinen päätöksemme.

Meistä tuli isäntäperhe!

Alkuun olin koko ajatusta vastaan, sillä miten jo lähes seitsemäkyppinen ukko tulisi toimeen ulkomaalaisten teini-poikien kanssa, pätkäilin. Omatkin pojat, kun ovat jo nelikympisiä. Hiukan oli perhosiä mahassa ja kireyttä havaittavissa ilmassa.

Mutta sovittu mikä sovittu, joten ei kun tuumasta toimeen.

Mielestäni, ja osin paperillepkin, laadin suunnitelmia tulevista

viikoista. Aikatauluttamista riitti. Varsinkin alkumetreille, kun piti sovittaa hakureissu Helsingistä omiin suunnitelmiimme. Hakeeminen Helsingistä ei tietysti ollut pakollista, mutta halusimme sen kuitenkin tehdä. Samalla kyydillä toimme saksalaisen Eugenia Uraisille.

Kotona Äänekoskella

Ensimmäinen viikko meni vähän toisiimme totutellen.

Aluksi en osannut varautua siihen ruokamäärään, jota kaksi teinipoikaa päivässä tarvitsevat. Opinhan senkin, että yksi teinipoika syö saman kuin me kaksi eläkeläistä yhteensä.

Vessan oven lukitseminen piti erikseen näyttää, meillä kun on sellainen vanhanaikainen lukko, jossa kahva pitää kääntää suoraan ylös, jotta ovi menee lukkoon.

Saunomiskulttuurin opetin ”kädessä pitäen”. Meillähan miehet keskenään saunovat nakuna, harvemmin uikkareissa, löylyä heitellään siten kun hyvältä tuntuu, suihkussa käydään aina tarpeen mukaan ja ulkonakin voi käydä vilvoittelemassa. Aikaa on juuri niin kauan kuin haluaa sitä käyttää. Näillä ja muillakin opeilla pojat pärjäisivät saunassa keskenään. En ollut heidän mukanaan kertaakaan. Uikkareissa saunoivat, huomasin pyykkinarulta.

Paljon oli toki muitakin pieniä eroja heidän ja meidän tottumuksissamme, mutta vain pieniä. Opinhan senkin, että myös pienistä käytännön asioista aina

kannattaa sopia, ettei tule turhia väärinymmärryksiä. Ei puolin eikä toisin.

Virikkeitä Äänekoskelta

Kylläpä mietin mitä tekemistä heille järjestäisin. Revi täältä kesällä kesälomakautta virikkeitä päivittäin. Mutta kun on pakko, niin jotain aina löytyy.

Kapeenkoski, Keitele-Päijännekanavan sulkuineen, pieni vaelus kosken rannoilla.

Pyhä-Häkin luonnonpuisto pitkospuineen, makkaran paistoa nuotiolla, mukana saksalaisvaihdoineit Eugenia isäntäperheineen.

Jyväskylän Laajavuoren köysirata/ seikkailupuisto, Matti Nykäsen mäki.

Veneilyä Keiteleellä purjehtien ja Päijänteellä luksusveneellä ajellen. Nämä klubimme jäsenten järjestäminä.

”Jyskälä” (onneksi sattui sopivaan aikaan!), siis Neste Oil Rally Jyväskylä, Harjun EK Uuraisten isäntäperheen vetämänä.

Keitele Jazz, pojat päivällä keskenään oppaamaan nuori Jerepoika, hänkin Leijona-perheestä.

Saarijärvellä kävimme tutustumassa Kivikauden aikaiseen elämään.

Tietysti myös Tikkakosken Ilmailumuseo kuului ohjelmaan.

Golfaten ”frisbeetä” kotimme lähimetsikön virallisella radalla.

Paljon muutakin yhteistä tekemistä meillä oli, kunhan oikein etsimme.

Mietteitä menneistä kahdesta viikosta

Yhteinen aikamme kesällä oli, ainakin minun mielestäni, erittäin antoisaa.

Tosin on todettava, että pojat eivät erityisesti pitäneet aikaisesta herätyksestä (klo 10), eivätkä osanneet arvostaa normaalia täkäläistä aamiaista. Söivät kyllä tarjotun kaura- tai ruispuuron mukisematta, ihmetellen. Tietysti tarjolla aina oli myös tummaa/ vaaleaa pahtoleipää lisukkeineen, tuoremehu ja tee maistuivat, kahvi ei. Pojat eivät vain olleet tottuneet

suomalaiseen tapaan nauttimaan aamiaista. Normaalisti he lähtevät aamulla (klo 7) kouluun syömättä mitään! Jo toisella viikolla aamupalakin alkoi maistua poikien suussa hyvältä.

Kännnykkä-tietskarin näpelöinti näytti olevan sitä parasta viihdettä, mitä he keskenään ollessaan harrastivat. Kun kyselin heiltä ideoita ja ajatuksia päivän ohjelmaan, vastaus yleensä oli, että heille käy mikä vain. Lähtivät kyllä reippaasti mukaan, kun laadimme ohjelman valmiiksi. Paljon, paljon muutakin kivaa kerrottavaa noista kahdesta viikosta todella olisi.

Se mitä Pirkko ja minä olimme isäntäperheajastamme, oli mitä parhaita antia pitkästä aikaa Leijona-työssämme. Tulihan siinä vähän saatua kielikylpyäkin.

Oli todella haikea hetki, kun erosimme Jyväskylän rautatieasemalla ”pojistamme”!

Muuta muistettavaa ja huomattavaa

Isäntäperheen ei tarvitse olla Leijona-perhe. Perheeseen ei tarvitse kuulua teini-ikäisiä lapsia. Tuttavien teini-ikäiset huolehtivat kyllä heidän keskinäisestä kanssakäymisestäään.

”Vaihtarit” ovat täällä tutustumassa täkäläiseen elämään, eivät opastetulla turistimatalla. Leirit ovat juttu erikseen ja niitä hoitavat muut kuin isäntäperheet.

Jokainen perhe, joka on halukas tulemaan mukaan tähän arvokkaaseen toimintaan, on juuri se oikea! Varmasti!

Lähtekää mukaan, etsikää isäntäperheitä, tai ilmoittautukaa itse. Kokemuksesta tiedän, että se on sekä haasteellista että erittäin antoisaa.

Kiitokset

Klubimme presidentille Markus Lehmoselle, lion Ari Järviselle sekä Uraisille LC Ainon Pia Bärlundille kaikesta siitä tuesta, jolla autoitte meitä toimimaan nuorisovaihdon isäntäperheenä.

Vaihtari-isä
Jukka Kokkonen
LC Äänekoski/ Kotakennäs
jukka@kokkonen.cc

Pyhä-Häkissä tutustuttiin suomalaiseen luontoon.

Vilma Muuramesta Meksikossa kesällä 2015

Piirimme koordinaatioalueena on myös kaukainen Etelä-Amerikan Meksiko. Viime kesänä oli Meksikossa nuorisovaihdossa kuukauden ajan muuramelainen kevään 2015 ylioppilas, Vilma Kaipainen, 19. Matkaseurana ja samassa vaihto-ohjelmassa oli myös Johannes Alanne, 17, Kauniaisista. Yhdessä he lensivät 5.7.2015 Mexico Cityyn Pariisin kautta ja palasivat samaa reittiä Helsinkiin 2.8.2015. Lennot, mukaan lukien Mexican sisäiset lennot, maksoivat 1790 €/hlö. Leirimaksu 350€. Bussimaksut 71 €. Klubin tuki 800€, jolloin vaihdoksin oma kustannus oli n. 1400€.

Suomella on jälleen ensi kesänäkin 2 paikkaa Meksikoon.

Ohessa Vilman matkakertomus, joka julkaistiin myös Muuramelainen-lehdessä marraskuussa 2015 ja Muuramen klubi sai kuulla ja nähdä marraskuun klubi-illassa 10 minuutin pituisen Vilman tekemän videon.

Vilma Meksikossa

Tulin takaisin Suomeen kolme kuukautta takaperin ja vaikka paluu tuntui hyvältä, niin palanen minusta oli poissa. Oliko se jäänyt meksikolaisella maaseudulla eteenpäin kiittävän lava-auton kyytiin, kenties tanssilattialle, jolla vietimme kerrankin koko yön, vai vesiputouksille, joilla koimme elämämme seikkailun?

Kun heinäkuun ensimmäisinä päivinä lähdin laukkuineni matkaan ja venyttelin kipeytyneitä jalkojani lentokoneen ahtaassa matkustamossa lähes vuorokauden mittaisen taipaa-

leen jälkeen, niin oli ihanaa saapua keskellä yötä uuteen kotiin, jossa minut otettiin lämpöisemmin vastaan kuin olisin ikinä osannut haaveilla. Vieraiden ihmisten joukossa tunsin yhtäkkiä olevani aivan kuin kotona. Sänkyyni oli peitetty lakanalla, jossa luki nimeni ja tervetuloitotukset, enkä olisi voinut olla liikuttuneempi. Tällaisia hetkiä mahtui tulevaan kuukauteen käsittämättömän monia. Ihmeellisintä latinokulttuurissa on juurikin mielestäni se lämpö ja hellyys, jolla ihmisiä kohdataan. Ja jos minusta joskus Suomessa tuntuu, että olen hieman liian kovaääninen tai räiskyvä, niin Meksikossa siitä tunteesta ei ollut tietoakaan. Tunsin sopeutuvani ja hetki hetkeltä rakastuini kulttuuriin yhä syvemmin.

Matkaan mahtui tietysti myös mutkia, kuten sairastumisia ja huonoja päiviä, paljon odottelua ja liian vähän unta. Mutta näitä asioita kohtaa aina reissun päällä ja väistämättä ihan vaikka pysyisi kotonaakin. Viikot, jotka vietin hostperheideni kanssa tutustuen meksikolaiseen kulttuuriin niin läheltä kuin mahdollista, eivät tule koskaan unohtumaan. Sain elinikäisiä ystäviä ja uudet perheet, joiden luo minut on toivotettu tervetulleeksi takaisin milloin vain.

Odotan innolla myös ystäväni vierailua Suomeen. Kuukauden viimeisen viikon vietin leirillä muiden nuorten seikkailijasydänten kanssa. Soitimme iltaisin ukulelea leirinuotiolla vaahtokarkkien tuoksussa, näimme uskomattomia paikkoja lähietäisyydeltä ja ennen kaikkea pidimme hauskaa yhdessä. Tulen vielä palaamaan maahan, joka vei sydämeni. Palanen Vilmaa jäi ehkä jokaiseen paikkaan ja kokemukseen, jois-

Meksiko vei Vilma Kaipaisen sydämen.

ta kerron, mutta ennen kaikkea se jäi tapaamieni ihmisten luo.

Suosittelen kesävaihtoon hakemista kaikille, joilla on seikkailu verissä, mutta myös halu kohdata ihmisiä ja oppia heidän kulttuuristaan. Asioita, joihin on syytä varautua ovat ensinnäkin, että sisäinen seikkailijasi ottaa valtaa matkan jälkeen etkä voi estää itseäsi tuhlaamaan kaikkia rahojasi uusiin matkoihin ja aikaasi niiden suun-

nitteluun. Ja toiseksi jäät kotiin palattuasi ikävöimään useita ihmisiä eripuolelta maailmaa.

Terkuin Vilma Kaipainen

Connecting Young People

Martti Ronkainen
YCEC 107-G Finland
martti.ronkainen@lions.fi
+358 400 642 064

Nuorisovaihdon kuulumisia

Jokainen Lions-piiri järjestää kolmen vuoden välein alueellaan kansainvälisen leirin. Viimeksi G-piirissä oli Jämsän leiri kesällä 2013, joten tulevana kesänä on taas meidän vuoromme toimia järjestelyvastuussa. Leirejä järjestetään yhteensä eri puolilla Suomea viisi kappaletta, ensi kesänä ne ovat A-, E-, G-, N- ja O-piireissä. Jokaiselle leirille saapuu kolmisenkymmentä nuorta, niinpä yhteensä 150 nuorta tuo tuulahduksen erilaisesta kulttuurista Suomen kesään.

G-piirin leiri pidetään Peurungassa 30.7–6.8.2016 ja sinne

on tulossa eri puolilta maailmaa 30 aktiivista ja urheilullista nuorta, johon leirin nimikin, Health and Sports Camp, jo velvoittaa. Nuoret saapuvat aluksi isäntäperheisiin kaukomailta 9.7. ja Euroopasta viikkoa myöhemmin. Isäntäperheestä nuoret siirtyvät leirille Peurunkaan ja leirin päätyttyä matkustavat samana päivänä kotiin.

Nuoria on leirille tulossa 30, joten perheitä tarvitaan ainakin kaksinkertainen määrä, sillä viikkoa lyhyempää majoitusta ei suositella kuin poikkeustapauksissa. Jos oman perheen nuoret ovat jo omillaan poissa ko-

toa, on mahdollista ottaa kaksi nuorta, jolloin heillä on seuraa toisistaan. Yksi vaihtoehto on myös ottaa kahteen eri perheeseen yksi nuori kumpaankin ja järjestää ohjelmaa vuorotellen perheiden kesken. Näin toinen isäntäperhe saa vapaapäivän.

Maaliskuun puolivälissä tiedetään leirille tulijat ja isäntäperheisiin sijoittuminen alkaa. Saapuvat nuoret odottavat kiihkeästi tietoa perheestä ja mahdollisuutta päästä viestien vaihtoon ja tutustumaan perheeseen. Jos et ole vielä lähettänyt isäntäperhehakemusta, tee se pikaisesti ja pyydä myös

tuttavaasi, sillä muistathan, että isäntäperheen ei tarvitse olla leijonaperhe. Isäntäperhelomake löytyy piirin nettisivuilta ja se palautetaan nuorisovaihtojohdaja Martti Ronkaiselle LC Muurame martti.ronkainen@lions.fi. Häneltä saat asiasta tarvittaessa lisäinfoa ja myöhemmin myös tietoa saapuvista nuorista.

Toivotan mielenkiintoista kesää ulkomaisten nuorten parissa.

Pirkko Kokkonen
Lions-liiton
nuorisovaihtojohdaja

TOIMINTAA

Leijonat toimivat

LC Mänttä aloitti toimintakauden 2015–2016 aktiviteetit perinteeksi muodostuneella pysäköinninohjauksella Serlachius-museoiden Göstan paviijongilla. Kohtasimme kesällä kymmeniätuhansia museovieraita sateessa ja paisteessa. Talokootunteja kertyi 450.

Edellisessä Metso-Leijonassa kerrottiin klubimme omistamasta Aleksanterin linna-kiinteistöstä, jota menneellä kaudella remontoimme taiteilijaresidenssiksi. Remontti on saatu valmiiksi ja tilat on vuokrattu Serlachius-museolle. Residenssitaitelijat ovat valmistelleet ja esitelleet produktiotaan uudistetuissa tiloissa. Me leijonat olemme saaneet osallistua myös taiteen tekemiseen antaessamme talkoo-apua vieraileville taiteilijoille.

Paikallisten yritysten kanssa teemme yhteistyötä nuorten kesätöiden mahdollistamiseksi. LC Mänttä kerää yrityksiltä mainoksia muovikassiin, hoitaa painatuksen ja jakelun. Saadul-

la tuotolla tuetaan yhteistyöyrityksiä tarjoamaan kesätöitä mänttä-vilppulalaisille nuorille. Viime kesänä kolmekymmentä nuorta sai kahden viikon pестin. Kassiprojekti on aloitettu tulevaa kesää varten.

Mänttä-Vilppulaan valmistui syksyllä uusi energiajäähalli. Jääkiekkoilijoiden lisäksi uudet liikuntatilat palvelevat koululaisia ja erityisryhmiä. LC Mänttä lahjoitti Mäntän seudun kehitysvammaisille kahdet luisetelutuet, joiden avulla liikuntavammaiset lapset voivat nauttia jääurheilun riemusta.

Talvisiin perinteisiimme kuuluu kunniakäynti Mäntän sankarihaudoilla vuodenvaihteen jälkeen. Aina ei luonto ole suinkaan suonut kaikkein loistokkaimpia puitteita tapahtumamme koristeeksi oheisen kuvan malliin (kuva otettu jo 23.11.2015)!

Vanhaa säilyttäen ja uutta rakentaen suuntaamme leijonan askeleet tulevalle kaudelle.

Petteri Valo
sihteeri

Talvista tunnelmaa Mäntän sankarihaudoilla.

Vilppulan mopopaja tarjoaa nuorille hienot tilat.

Mopopaja Vilppulan nuorille

Idea tällaisen mopopajan laittamisesta Vilppulaan on ollut vuosikausia haaveena. Ni seurattessani nuorten toimia omassa oppilaitoksessa Mäntän seudun koulutuskeskuksessa, jossa toimin opettajana metallipuolella. Usein paikkakunnan nuoret ovat kertoneen siitä, että kun intoa olisi laittaa erilaisia kulkuneuvoja kuntoon ja ”tuunata” niitä mitä erikoisimmilla tavoilla. Mutta aina on ollut sellaisesta tilasta puute, jossa tällainen onnistuisi.

Mänttä-Vilppulan kaupungilla on muutoin hyvin järjestetty aktiviteetteja nuorille erilaisissa muodoissa: on uusi upea jäähalli, erilaisia liikuntamahdollisuuksia liikuntapaikoissa, frisbee-golf ratoja yms. Eli paikat ovat mitä parhaimmat erilaisille harrastuksille.

Mutta se mopon rassaupaikka? Sitä ei ole ollut.

Usein ajatellaan, että moisesta tilasta aiheutuu pärinää,

pauketta yms. meteliä, joka häiritsee asukkaita. Ja ehkäpä pienoisena pelkona, että aiheutuuko muita häiritseviä elementtejä, kun nuoret joukolla kokoontuvat tällaiseen tilaan.

Mutta voi kokemuksen avulla rintäänellä sanoa, että nuoret ovat mitä hienoimpia kavereita, kun heitä oikein opastaa, laittaa kaikelle toiminnalle selvät rajat. Ja että ottaa heidät mukaan ”aidosti välittämisen” heidän oikeanlaisesta tekemisistään.

Ja se mopon rassaupaikka? Nyt se todellakin on totta!

Esitin tällaisen paja-ajatuksen klubi-illassa Vilppulan LC veljille syyskuussa, jossa sivuttiin nuorisotilaa. Silloin veli Erkki Iso-Markku käytti puheenvuoron, jossa kerrottiin tulevasta vuodesta Aarne Ritarin säätiössä, joka ohjaa varoja nuorten toimien tukemiseen erilaisissa säätiön hyväksymissä puitteissa

”

Nuoret ovat mitä hienoimpia kavereita, kun heitä oikein opastaa, laittaa kaikelle toiminnalle selvät rajat.

Asia sai tuulta todella paljon siipien alle, ja seuraavana olinkin jo etsimässä sopivaa paikkaa pajalle. Esitimme asian kaupungin nuorisotoimelle, joka lupasi tutkailla tiloja nuorten käyttöön.

Samalla ilmaantuikin keskeltä kylää vanha huoltoasema, jossa oli vuokrattavana vanha huoltohalli (60 neliötä + 20 neliötä kerhotilaksi), jonka nyt saamme LC Vilppulan veljien kanssa kunnostaa valmiiksi tilaksi nuorille. Klubimme suo-

rittaa tilan maalausten, pienen väliseinän rakentamisen ja ”yleisilmeen” muuttamisen valoisammaksi tilaksi nuorten käyttöön.

Olen saanut mukaan viisi eri firmaa, jotka ystävällisesti ovat luvanneet antaa työkaluja valmistuvaan pajaan. Olemme saaneet myös keräyksellä kasaan jo hyvän kasan nurkista kerättyjä työkaluja.

Toimintamme alkoi Joulukuun puolivälissä ja se on ohjattua toimintaa, jossa allekirjoittanut on mukana kolmena iltana viikossa, noin kolme tuntia iltaisin. Nuorille on luotu säännöt toiminnasta, ja kaikenlainen ”virittäminen” tms. on kielletty tiloissa toimiville, koska tarkoituksena on myös pitää mopot yms. tieliikenteessä turvallisina ja laillisina.

Kai Mäkinen
LC Vilppulan presidentti

40-vuotisjuhlassa lyötiin ritariksi Lauri Pakkanen (vas.).

Juhlapuheen piti Tauno Rantalainen.

LEIJONAT JUHLIVAT

Lions Club Toivakka 40 vuotta

Tammikuun 26. päivänä vuonna 1975 kokoontui edustava joukko Toivakan ja Leivonmäen kuntien alueella toimivia miehiä Rutalahden kylällä toimimaan ravintola Haukanpesään allekirjoittamaan uuden Lions Club Toivakan perustamiskirjaa.

Kummiklubimme on LC Luhanka, joka on perustettu vuonna 1971. Tästä alkoi LC Toivakan nyt 40 vuotta kestänyt taival leijonatyössä. Klubi oli silloin järjestyksessään Suomen 593. klubi, jossa oli 25 perustajajäsentä ja joista seitsemän jäsentä on edelleen mukana aktiivisesti klubityössä.

Toiminnan alkutaipale

Toiminta alkoi vauhdikkaasti niin kuin uudelta klubilta so-
piikin. Valtava rakentamisen, maaltapaon keskittymisen ja kaupungistumisen aalto loi kuin tilauksen silloin paikalliselle yhteiskunnalliselle tukityölle, jota lionismi on kautta aikojen edustanut.

Eräs merkittävä lionismin periaate korostui erityisesti alkuaikojen toiminnassamme: ”Kannustaa palveluhaluisia henkilöitä työhön paikkakuntansa hyväksi ilman henkilökohtaista taloudellista hyötyä sekä tehokkaaseen ja korkeat

eettiset vaatimukset täyttävään toimintaan kaupan, teollisuuden, eri ammattien ja julkisen toiminnan alalla sekä yksityisissä yrityksissä.”

Toiminnan alkuaikoina rakennettiin hirsikehikko palaneen talon tilalle, peruskorjattiin yksi asuintalo ja maalattiin useampiakin omakotitaloja. Talkootyönä olemme maalanneet nuorisoseurantaloit Toivakassa ja Rutalahdessa sekä osallistuttu moniin eri korjaustalkoisiin alueellamme.

Itsenäisyyspäivänä sytyttävät tervapadat sankarihaudoilla vaihtuivat kynttilöihin vuonna 1979. Seurakuntien toivomuksesta aloitimme kynttilöiden sytyttämisen sankarihaudoille jouluaattona ja perinne jatkuu edelleen.

Painopiste on ollut usein veteraanityössä, mutta myös näkövammaiset sekä nuoret ovat olleet kohderyhmiämme. Unohtaa ei sovi myöskään kahta suurta Punainen Sulka-keräystä, jotka organisoitiin valtakunnallisina keräyksinä sotaveteraanien hyväksi.

Sotaveteraanien hyväksi tehty työ on todellakin kautta vuosien kuulunut keskeisiin tehtäviimme. Hyvin aikaisesta vaiheesta alkaen olemme osallistuneet myös sotaveteraani-

en syyskeräykseen tarjoamalle vuosittain kyydit varsinaisen keräystyön tehneille varusmiehille.

Lions järjestön puitteissa meillä on ollut ilo tarjota paikakuntiemme nuorille ikimuis-toisia matkoja osana kansainvälistä nuorisovaihtoa. Tapanä on ollut, että matkalla ollut nuori käy matkan päätyttyä kertomassa vaikutelmistaan klubi-illassa. Meillä on ollut nuoria vuosien saatossa Australiassa, Hollannissa, Israelissa, Italiassa, Saksassa, Sveitsissä, USA:ssa ja Uudessa Seelannissa. Vastaavasti meillä on ollut nuoria vieraina Australiasta, Italiasta, Puolasta, Saksasta, Sveitsistä, Tanskasta, Turkista, Unkarista ja Venäjältä.

Toiminta muuttuu ajan myötä

Vuosien saatossa toimintamme aktiviteetit ja kohteet ovat muuttuneet monin eri tavoin. Jäsenistön keski-ikä on noussut ja on ymmärrettävää, että maa-laustalkoot ja rakentaminen eivät enää ole toiminnan pääkohteina. Tikkaille nousijoita ei ole riittävästi.

Aktiviteettimme ovat muuttuneet selvästi varainhankinta-aktiviteeteiksi. Ensi keväänä jo 15. kerran toteutettava miesten

ilta on hyvä esimerkki siitä. Tarjoamme lähitienoon miehille mielenkiintoisista aiheista koostuvan illan, jossa on kolmesta neljään kiinnostavaa keskustelun alustajaa kulloinkin ajankohtaisesta aiheesta. Iltaan kuuluu perinteisen il-
tapalan (makkaraa, perunasalaattia ja voileipää) lisäksi musiikkiesityksiä. Perinteiset tukijoukkomme osallistuvat järjestelyihin ja sponsorit tukevat tilaisuutta taloudellisesti. Miesten ilta on kerta toisensa jälkeen täyttänyt asetetut tavoitteet ja saadusta palautteesta henkii miesten tyytyväisyys ja kiitollisuus.

Toinen toimintalinja, joka on viime vuosina ollut vallitsevana, on korkeatasoisten konserttien järjestäminen. Olemme joko itse tai esimerkiksi yhdessä Jyväskylän Kesän kanssa toteuttaneet hyvätasoisia konsertteja Toivakan kirkossa. Tämä aktiviteetti tuo myönteistä toiminnan näkyvyyttä, jota arvostetaan ja joka osaltaan edesauttaa lions-työn toteuttamista omalla paikkakunnalla.

Perinteitä kunnioittaen 40-vuotisjuhla vietettiin Rutalahden juhlatilassa 18.2.2015

Veli-Matti Porkka

Täyttä häkää Häkällä

Häkärinteet järjesti jälleen kerran erityiskohderyhmälle suunnatun laskettelu- ja ulkoilupäivän.

Päivä oli järjestyksessään jo kahdeskymmenes ja päivän järjestelyissä oli vahvasti mukana myös LC HANKASALMI. Häkärinteen toimitusjohtaja Jukka Kirjavaisen idea erityisliikuntapahtumasta elää vahvasti vuodesta toiseen.

Leijonien ja ladyjen avustamana järjestetty tilaisuus veti tänä vuonna väkeä lähes 700 henkilöä. Mukana oli tietysti suuri joukko avustajia, jotka mahdollistivat henkilöiden pääsyn tilaisuuteen ja osallistumisen eri liikuntakohteisiin.

Mäkeä tultiin alas sekä suksilla että pulkalla. Suurin joukko uskaltautui rinteeseen. Hurjimmat tulivat rinnettä alas erikoisvalmisteisella laskukelkalla (Byskillä), jossa avustaja oli takana ohjaajan paikalla ja jarrumies liinan päässä takana. Voi niitä riemun kiljahduksia, jotka rinteestä kuuluivat.

Paikalla oli myös Matti Mäkinen Suomen hevonen Ullan

Tommi Huovinen villitsee.

kanssa rekineen. He kyyditsivät asiakkaita järven jäällä. Tämä oli tilaisuuden suosituin rasti, jota jonotettiin uskollisesti. Rekeen nousu ja lähdön odotus näkyi ihmisten vakavoitumisena ja jännityksenä. Lähdön myötä ilmeet kirkastuivat ja

ajon päättyessä riemu oli rajaton. Kuskia ja tammaa kiiteltiin.

Puolen päivän aikaan ryhmät siirtyivät porrastettuna ruokailuun, jossa leijonat tarjoilivat maukkaan aterian kaikille. Aurinkokin pilkisteli pilvenraoista ja pian rinne näytti

kuin olisi oltu jossain keskieu-roopan alpeilla.

Rinnekahvilassa muusikko Tommi Huovinen viihdytti ja villitsi yleisöä rennolla otteella. Hankasalmen kunnan tarjoamien munkkikahvien aikaan taivas oli jo auennut täysin auringolle, keli oli upea. Kaikki loppuu aikanaan. Ryhmillä oli oma aikataulunsa ja ohjelman. Poislähdön aika oli tullut ja kotimatka alkoi yhtä kokemusta rikkaampana.

Tunnen suurta yrittämisen riemua, kun voin tarjota vammaisille ja heidän tukihenkilöilleen vuoden odotetuimman talvitapahtuman. Tunnen myös suurta kiitollisuutta LC Hankasalmea kohtaan, jotka ovat vuodesta toiseen mukana auttamassa tapahtuman järjestelyissä, totesi Jukka Kirjavainen päivän päätteeksi.

Suuri kiitos Häkärinteelle ja LC Hankasalmelle, tähän tapahtumaan oli hieno osallistua.

RC Veli-Matti Porkka

Lionit ja ladyt palvelee.

Juhlatunnelmaa LC Karstula / Sirkkojen vuosijuhlissa.

Sirkkojen juhlaa

LC Karstula / Sirkat on juhlinut 20-vuotistoimintaansa aktiivisen toiminnan touhussa. Mukavan arvokkaat juhlat vietettiin lokakuussa. Klubi sai ensimmäisen ritarinsa: ritari Arja Lahti on yksi viidestä edelleen mukana olevasta Sirkkojen perustajajäsenestä. Maatalon emännän tehtävien ohella hän on ehtinyt osallistua monipuolisesti leijona-toimintaan sekä kunnallisiin ja järjestöllisiin luottamustehtäviin.

LC Pihtiputaan ansioitunut leijona ja ritari Pekka Arkilahti suoritti juhlanan seremonian. Piirikuvernööri Jorma Tuhkanen huomioi juhlassa Arja Lahden lisäksi myös muut paikalla olleet perustajajäsenet Riitta Kolarin, Anneli Matilaisen ja Helena Virtasen sekä aktiivisesta 15 vuoden Lions-työstä Sirkka-leijonat Anita Kangasniemen ja Tuula Kuhmosen.

Juhlavuotemme aktiviteettina päätimme elvyttää nuorisovaihtotoiminnan, joka on ollut ”uinumassa” vuosikymmenen ajan. Toimintavuoden 2015–16 klubiteemamme on Palvelemme yhdessä ja siksi kutsuim-

LEIJONAT JUHLIVAT

me nuorisovaihtoon mukaan LC Karstulan ja LC Karstula / Riutan. Yhteistyö lukion kanssa lähti hyvin liikkeelle, kiinnostusta vaihtoon oli runsaasti. Lähtijät suunnittelevat innokkaasti matkaansa, vastaanottavat perheet puolestaan toivottavat ulkomaiset nuoret tervetulleiksi koteihinsa tutustumaan suomalaiseen arkeen ja kulttuuriin. Tavoitteenamme on saada vaihdosta vuosittainen

aktiviteetti.

Yhteistyö toimii hyvin useissa muissakin hankkeissa: perinteinen joulukonsertti kirkossa ja Karstulan Seudun Joululehden myynnin organisointi yhteistyössä LC Karstula / Riutan kanssa olivat loppusyksyllä ajankohtaisia. Perusturvaliikelaitos Saarikan kautta lahjoitimme joulumieltä kolmelle perheelle 80 euron ruokatarvarasäkin muodossa. Karstulan perinteisillä Joulumessuilla Sirkkojen herkulliset leivonnai-

set ja suositut arpajaiset toivat kassaan lisävaroja kevätkauden aktiviteetteja, mm. koulujen stipendejä varten.

LC Karstula / Sirkat järjestää jälleen keväällä silmälasikeräyksen. Osallistuimme myös Ratnapuran silmäsairaalan keräykseen syksyllä. – Sirkkojen toiminnan painopiste pyritään pitämään paljolti paikallisessa hyväntekemisessä, mutta joka vuosi toimintasuunnitelmasamme ovat niin Lions-järjestön kansainväliset kuin kansallisetkin pääaktiviteetit. Kansallisista mainittakoon esimerkiksi Vastuu on meidän, nuorisoarvat ja joulukortit. SPR:n kanssa yhteistyössä Sirkat osallistuvat syksyisin Nälkäpäiväkeräykseen.

Vuoden 2016 yksi keskeisimmistä aktiviteeteista tulee Sirkka-klubissakin olemaan keväällä alkava Punainen Sulka, jota olemme jo valmistelleet.

*Terttu Möttönen
klubipresidentti 2015-16
LC Karstula / Sirkat*

Riitta Kolari, Helena Virtanen, Anneli Matilainen ja Arja Lahti olivat aikoinaan perustamassa klubia.

Jumppaa lihaksille ja pääkopalle

Laukaa-Konnevesi-lehti: Lions Ladyt lahjoittivat hyvinvointia

Laukaan päivätoiminta Woimalassa hymyt olivat herässä, kun vanhusten virkistystoimintaan saatiin uutta välineistöä. Laukaan LC-Ladykerho lahjoitti Woimalan käyttöön niin lihaskuntoa kuin aivotoimintaa piristäviä tavaroita. Vanhukset pääsivät jo tuoreeltaan kokeilemaan muun muassa aikuisten värityskirjoja, käsi- ja jalkapainoja, muistipelejä sekä jumppakuminauhoja.

– Värityskirjojen on todettu vahvistavan käden koordinaatiota, virkistävän muistia ja rauhoittavan ihmistä. Sain itse värityskirjan lahjaksi kahdeksanvuotiaalta Veetiltä ja tutustuttuani hankin samanlaisen omalle äidilleni, Seija Rauramo LC-Ladyista toteaa.

Laukaan kirkonkylän päivätoiminta palvelee vanhuksia kahtena päivänä viikossa. Tavoitteena on edistää asiakkaiden toimintakykyä ja kotona selviytymistä. Päivän aikana tarjolla on monenlaista virkistys- ja viriketoimintaa sekä ruokailu.

LC-Ladyt kerää rahaa erilaisiin paikallisiin hyväntekeväisyyskohteisiin. Noin 15 aktiivisen naisen ryhmä on auttanut historiansa aikana monenikäisiä laukaalaisia.

– Helmi-maaliskuussa me voisimme tulla Woimalaan pitämään bingoa. Totta kai tuomme mukana myös palkinnot, Rauramo lupaa.

Ladykerho koostuu Laukaan LC-klubien jäsenten puolisoista.

Hilja Peltomaa (oik.) ja Anja Nurmi pääsivät kokeilemaan LC-Ladykerhon lahjoittamia aikuisten värityskirjoja päivätoimintakeskus Woimalassa. LC-Ladyjen Seija Rauramo kertoo värittämisen tekevän hyvää koordinaatiolle ja muistille.

Linnunpönttöjä leijonien pajasta

Lions Club Kannonkoski toteutti vuoden tauon jälkeen kevään aktiviteetin ja valmisti ennen pääsiäistä linnunpönttöjä myyntiin.

Kymmenen leijonan voimin yhdessä illassa syntyi sata pönttöä tehokkaasti sarjatyönä. Tuotantovauhti oli valmis pönttö joka toinen minuutti.

Lautarakenteiset pöntöt on valmistettu erityisesti tali- ja sinitiaisten sekä kirjosiippojen mittojen mukaan.

Pönttöjä voi ostaa Ullan

Ruokahuoltamolta sekä K-Extra Kannonkorilta. Myyntipisteet tilittävät pönttöjen myyntitulot lyhentämättöminä klubille. Kannonkosken POP Pankki tuki pönttöaktiviteettia rahallisesti.

Laudat saatiin lahjoitukseksi Sahausyhdistyksen Kauppien kattovaneri Rakennusliike Porroilta. Janne Hämäläinen on tehnyt suojaellit pönttöjen lentoaukon ympärille.

Leijonat kiittävät pönttöjen ostajia ja käyttävät myynnistä kertyvät varat hyväntekeväisyyteen.

Pöntöt kannattaa kiinnittää puihin viipymättä, tiaisetsivät jo pesäpaikkoja.

Reijo Vesterinen

Reijo Kinnunen esittelee komeaa pönttöreviä.

METSO-LEIJONA 2016 15

Leijonat

Leijonat ovat innostuneet mummoilusta. LC Vaajakoski Ewen jäsenet ovat ottaneet Vaajakosken alueella asuvia ikäihmisiä nimikkoystävikseen.

Vierailut sisältävät mukavaa rupattelua ja pieniä apuja kotiaskareissa: kaupassa ja apteekissa käyntiä, roskien vientiä, terveyskeskuksessa poikkeamista, kukkien kastelua, perunanistutusta tai vierailuja esimerkiksi syntymäpäivinä.

Nimikkoystävyyden ei ole vain pieni LC-aktiiviteetti muiden joukossa. Mummoilu on ystävyyttä, ei velvollisuutta. Ja usein kävijä saa näistä vierailuista enemmän kuin pystyy itse antamaan.

Käynnit eivät tarkoituksella ole säännöllisiä; vierailulle mennään silloin kun on sopiva hetki kalenterissa tai jos ikäihminen soittaa ja kaipaa seuraa tai apua. Näitä mummoja ei jätetä.

Mummomania leviää

Aktiviiteetti lähti liikenteeseen Bertasta (95

Muistot voivat olla pieniä tilanteita lapsuudesta.

v.) ja Marjatasta (93 v.), joiden luona eweläiset kävivät vierailulla pari vuotta sitten Sotainvalidien talkootiimin nimissä. Vierailu ei jäänyt yksittäiseksi, vaan ystävyys syveni ja Mirja Kemiläinen otti molemmat vierailurinkiinsä.

Mummoilu kuulosti niin hauskalta, että Sirkka Katajisto päätti ottaa yhteyttä Tölskässä omakotitalossa asuvaan Salmeen (91 v.) ja kysyä, onko halukkuutta ystävätoimintaan. Eweläisten vierailurinki laajeni. Hyvästä kokemuksesta innostuneena Sirkka päätti ottaa yhteyttä myös Terttuun, joka oli hänen entisen kansakouluopettajan rouva. Heidän tuttavuus oli peräisin jo 1950-luvulta saakka.

– Silloin hän oli minulle Terttu-täti. Enpä olisi silloin voinut kuvitella, että millainen meidän suhteemme on nyt, Katajisto nauraa.

Uusin Ewe-mummo on Laina, 86 v., sotaveteraanin leski. Aina iloinen, seurallinen ja positiivinen Laina löytyi uimahallista. Kun kävi ilmi, että hän tuntee itsensä välillä yksinäiseksi, eweläinen Irja Tamminen tarjoutui ystäväksi, eikä ole sitä tarjoutua katunut.

Itsenäisiä ikäihmisiä

Kaikki näistä ikäihmisistä ovat itsenäisiä ja Salmea lukuun ottamatta asuvat vielä omissa asunnoissaan. Bertta ja Marjatta asuvat omakotitaloissa sekä Terttu ja Laina kerrostalossa Vaajakosken keskustassa. Salme on erittäin tyytyväinen majapaikkaansa Vete-

raanitalossa, jonne muutti omakotitalosta muutama vuosi sitten.

Pitkän eletyn elämän myötä ystävät ovat vähentyneet luonnollisista syistä. Aktiiviset ikäihmiset saavat apua sitä tarvitessaan, mutta sosiaaliset tilanteet ja ystäväkontaktit koetaan kuitenkin tärkeinä henkisen hyvinvoinnin kannalta.

– Pojat käyttävät kaupassa ja sotaveteraanileskenä saan viikottain siivousapua. Lähihoitajaopiskelijat käyvät auttamassa kodin töissä ja kotitalossa on mukavia ikäihmisiä, joiden kanssa on mukava seurustella, Laina kertoo.

Mutta yksinäisyys kuitenkin välillä vaijaa ja eweläisistä on saanut juttukumppania.

Muistoja elämän varrelta

Vaikka askel ei enää nouse entiseen malliin, puhetta riittää. Tapaamiset ovat täynnä muisteluja ja eweläiset ovat kuulleet monia muistoja tapahtumarikkaiden elämänpolkujen varrelta.

Muistot voivat olla pieniä tilanteita lapsuudesta, kuten Lainan kertomus isoäitinsä kanssa tehdyistä kirkkomatkoista:

– Sunnuntaita odotettiin, vaikka aamulla ei saanutkaan syödä ja se ei pienelle ihmiselle ollut aina helppoa. Kävelimme isoäidin kanssa käsi kädessä ortodoksikirkkoon. Mummulla oli eväät mukana, muistan kun kerran oli kalakukkoa. Jumalanpalveluksen jälkeen mennään syömään lähelle kirkkoa olevalle pientareelle ja muistan vieläkin, kuinka kalakukko maistui herkulliselta.

Lapsuuden elämää muistelee myös Terttu.

– Kouluun minulla oli lapsena ja nuorena matkaa 15 kilometriä, joka oli hankala kulkea. Maalaistalon töitä piti lastenkin tehdä paljon. Vapaa-aikaa ei ollut niin paljon kuin lapsilla nykyään. Tosin lukemista intohimoisesti harrastanut siskoni piiloutui vaikka viljapeltoon tai marjapensaaseen lukemaan. Kauranleikkuun aikaan sitten paljastui niitä ”lukemiskoloja” ja satikutiahana siitä tuli, Terttu muistelee.

Kertomuksissa vilahtelee työelämää ja perheiden perustamista. Kertomuksia jaetaan eweläisille pilke silmäkulmassa ja tapaamiset onkin täynnä naurua ja yhteisten sattumusten vertailua. Näiden kertomusten kautta muun muassa eläminen sota-aikana ja siirtokarjalaisten asuttaminen ovat heränneet eloon.

Bertta, Mirja Ewe-klubista ja Bertan tytär Tuula perunanistutuksessa.

mummoilevat

– Tapasin tulevan mieheni Helsingin Invalidisairaalassa 1941, Salme kertoo. Kunmenin yököksi, niin minulle kerrottiin, että ”semmonen Eino ei tarte mitään, on niin pirteä.” Eino makasi siellä osaston sängyssä ja hymyili minulle. Siitä se alkoi. Vein Einolle ylimääräisiä maitoannoksia, voita ja tein Einolle yhtenä yönä synttärrikakunkin yllätykseksi. Kun isä kuuli tuosta sulhasesta, niin hän anoi minut heti heinälomalle ja sillä lomalla olen minä vieläkin! Meidät vihittiin laskiaistiistaina 1943 Kankaanpään kirkossa, Salme nauraa.

– Aina löytyy yhteistä jutun juurta. Koska olemme asuneet aikoinaan samalla kylällä, niin myös yhteiset vanhat tuttavat yhdistävät, Katajisto kuvaa yhteisiä hetkiä.

Kaikki vierailuringin mummot ja eweläiset ovat Vaajakosken seudulta. Sitä kautta yhteyksiä ja yhteisiä tuttuja löytyy keskustelun rönssyissä.

– Tertun kanssa jutellessa tuli yhtenä päivänä ilmi, että hänellä on äidiltäni aikoinaan saatu lukinlilja, joka minulta pääsi kuolemaan. Tertun lilja on tosi vanha, kun äitini kuolemastakin tuli keväällä jo 23 vuotta. Nyt on sovittu, että ensi keväänä mullanvaihdon yhteydessä saan Tertun liljasta itselleni poikasen, Katajisto kertoo hauska yhteensattumasta.

Elämänviisauksia

Mummoilla on yhteensä noin 450 vuotta elettyä elämää takanaan ja viisautta on kertynyt jaettavaksi nuoremmalle polvelle. Vaikka elämä on vienyt paikasta toiseen ja aina ei ole ollut helppoa, elämää katsotaan taaksepäin lämmöllä.

– Varsinkin Bertta ja Marjatta ovat olleet kovia matkustamaan, Kemiläinen kertoo. Bertta käynyt mm. Kuubassa ja Kiinassa kaksi kertaa, Taškentissa Kaukasuksen alueella, Uzbekistanissa, Kazakstanissa, Keski-Euroopan kiertomatalla ja monissa muissa Euroopan maissa. Marjatta muun muassa Intiassa, Nepalissa ja Australiassa sekä kaksi kertaa vuodessa Lapissa 40 vuoden ajan.

Elämä niin Vaajakoskella kuin myös matkailun kautta antaa syvempää näkemystä nykyisestä maailmanmenosta.

– Kyllä nyt on paremmin asiat, Salme kertoo. Minunkin muori ja vaari olivat syytingillä. Nyt on määrätty eläkkeet ja hoitoa saa, kun tarvitsee. Kuntoutukseenkin pääsen kerran vuodessa. Jos vaan pää pysyy

93-vuotias Marjatta saa kukat kukkimaan.

kunnossa, niin ei ole mitään hätää, Salme jatkaa.

– Kyllä nyt hoidetaan vanhuksia toisin kuin ennen, Terttu vahvistaa. Kukaan ei jää ilman hoitoa.

– Vie mennessäs, tuo tullessas, tee perillä ollessas, oli äidin ohje, joka on siirtynyt minullekin, Terttu kertoo. Ja isä sanoi syötyään: ”Meen vähäks aikaa maate mahan viereen!” Ennen aikaan tiedettiin, että pieni ruokaperräinen raskaan työn välissä antoi lisävoimaa.

Myös pieni huoli nykyihmisistä nostaa päätään.

– Elämänmeno on nykyään itsekästä, Laina murehtii. Kaikilla on liian paljon hyvää, eikä ymmärretä, mitä on saatu ja mitä niiden eteen on jouduttu uhraamaan. Ihmiset ovat kiittämättömiä helppoon elämään.

Myös turvallisuus mietityttää vielä omassa omakotitalossa asuvaa.

– Nykymaailma on levottomampi, Bertta kertoo. Ei voi elellä ovet auki niin kuin ennen. Täytyy kysyä ”kuka siellä?” ennen kun avaa oven.

Mutta loppujen lopuksi tapaamisissa on kirkastunut tärkein elämänviisaus: huumorintaju ja iloisuus saattavat olla pitkän iän salaisuus!

Marjatan elämänohje lukijoille

”Jos saisin elää elämäni uudestaan, yrittäisin ensi kerralla tehdä enemmän erehdyksiä. Rentoutuisin, olisin taipuisampi, olisin hupsumpi kuin olen tällä matkallani ollut. Matkustelisin. Hulluttelisin. Kiipeäisin useammin vuorille, uisin joissa, katselisin auringonlaskuja. Kävelisin ja katselisin ympärilleni enemmän. Söisin enemmän jäätelöä ja vähemmän papuja. Jos joutuisin elämään elämäni uudestaan, kävisin uusissa paikoissa, tekisin uusia asioita, kantaisin vähemmän matkatavaraa mukani. Jos saisin elämäni uudelleen elettäväksi, kulkisin paljain jaloin aikaisesta keväästä myöhäiseen syksyyn. Ajelisin karusellissa ja poimisin päivänkakkaroita.”

*-Tuntematon -
nebraskalaisessa luostarissa
elämän loppupuolella.*

Eeva-Kaisa Rouhiainen

Kivijärvellä yhdessä toisia auttaen

– **Hyvää** kuuluu, vastasi Villan edustalla grillistä huolehtinut Lions Club Kivijärven presidentti Juha Koskinen uteluihin, miten Kivijärven leijonilla menee.

Valkoisen kepin päivää vietettiin Kivijärvellä yhdessä näkövammaisten ja leijonien kanssa.

Lions Club Kivijärvi oli mukana avustavana organisaationa, kun Leipomo-kahvila Villassa kahviteltiin ja ulkona lämpeä grilli. Vieraat pääsivät kruunaamaan aurin-

koisen syyspäivän myös makkaralla. Näkövammaisia tuli kylään Kivijärvelle myös naapurista.

– Yhdistimme 8. lokakuuta olevan hyvän päivän tapahtuman ja 15. lokakuuta olevan valkoisen kepin päivän, kertoo Heikki Näsi Lions Club Kivijärvestä.

Kivijärven Lions Clubissa on niin miehiä kuin naisiakin. Kivijärvellä leijonatyötä tehdään reilun parinkymmenen hengen voimin.

– Perussetti, jolla mennään, Juha Koskinen kuvaa vuoden kiertoa.

Rantakeittojuhla on isoin ponnistus.

Yhtä varmasti kuin kesä tulee, tulee myös Kivijärven rantakeittojuhla. Leijonien ja sotainvalidien järjestämää ”kesäloma-ajan avausta” vietetään heinäkuun ensimmäisenä sunnuntaina. Kalakeiton ja oheistapahtumien ohessa tapaa naapureita, ystäviä, mökkiläisiä ja entisiä kivijärvisiä.

– Vanhoista valokuvista kootaan seinäkalenteria. Palvelumuistio tehdään noin joka kolmas vuosi. Kuljetuksia yksinäisten joulujuhlaan ja ilon päivään. Sankarihaudoille sytytetään kynttilöitä. Maalaustalkoita, hän luetteli.

– Yhdessä autetaan toisia.

Seuraavaksi toimintaa värittää Punainen Sulka.

Lionsjärjestöä pidetään usein sulkeutuneena järjestönä, mutta kivijärveläiset ovat pyrkineet tuomaan toimintaansa ihmisten keskelle.

– Tämä on vapaaehtoistyötä, johon otetaan uusia ihmisiä mukaan. Jos kokee vapaaehtoistyön tärkeäksi, voi ottaa yhteyttä. Mitä enemmän porukkaa on mukana, sitä isompia projekteja voimme tehdä, totesi Juha Koskinen.

Klubi täyttää 2018 komeat 50 vuotta.

Ilkka Salonen

Ritva Tähtivirta ja Juha Koskinen paistoivat makkaraa Valkoisen kepin päivän vieraille.

Akut kiertoon Kannonkoskelta

Kannonkosken leijonien uusi aktiviteetti on akkujen keräys.

– Ensimmäinen tonni alkaa olla täynnä, keräyksen ideoinut leijonaveli Jouko Ruus-

ka kertoi vuodenvaihteen tilanteen. Keräys aloitettiin virallisesti marras-joulukuun vaihteessa.

Ruuskan mukaan alkutalven leudot säät eivät vauhdittaneet akkujen vaihtoa. Monen autoilijan tai koneyrittäjän varastoista käytettyjä akkuja silti löytyi. Osa akuista oli jo vuosia vanhoja.

Kerätyt akut toimitetaan vastuulliselle käsittelijäfirmalle. Akkujen purku ja hyödyntäminen on luvanvaraista toimintaa.

Jyväskylän seudulla on kaksikin yritystä, jotka huolehtivat käytettyjen akkujen käsittelystä.

Akkujen maailmanmarkkinahinta on tällä hetkellä noin 300 euroa tonnilta.

Virallista keräystavoitetta Kannonkosken leijonilla ei ole. Ruuska on tyytyväinen, jos ensimmäisellä keräyskierroksella saadaan kasaan tuhat euroa.

Akkujen keräyksellä hankitut varat Lions Club Kannonkoski lahjoittaa oman paikkakunnan hyväntekeväisyyteen.

Reijo Vesterinen

Juha Leppänen (oik.) luovutti leijonaveli Jari Hurskaisen kuormaan kahdeksan käytettyä akkua.

Yli 20 vuotta lasten olympialaisia Hankasalmella

LC Hankasalmi aloitti lapsille suunnatut Lasten Olympialaiset 1990-luvun alussa. Kisassa nuorin sarja on 5-vuotiaiden 40 metrin juoksut tytöille ja pojille. Näissä juoksuissa on mukana jopa alle kaksivuotiaita. Parhaimmillaan näissä nuoremmista sarjoista on ollut mukana yli 30 tyttöä ja yli 30 poikaakin. Kun yhdessä juoksuerässä on maksimissaan kuusi juoksijaa, eriä riittää. Kellomiehet eivät jouda paljoa tarinoimaan näiden sarjojen aikana.

Seitsenvuotiaiden sarjoissa on juoksun lisäksi pituushyppy ja 9-vuotiailla keihäänheitto. Isompien, 11-, 13- ja 15-vuotiaiden sarjoissa on kolme lajia: juoksu, yksi hyppylaji ja yksi heittolaji. Suurimmillaan klubimme Lasten Olympialaisissa on ollut kilpailijoita yli 180 ja alimmillaankin hieman vajaa 150. Se on 5000 asukkaan kunnassa melko paljon.

Lasten Olympialaisten palkintojen jaossa ripustetaan kaikkien osanottajien kaulaan sinivalkoisissa nauhoissa katajaiset mitalit, joihin on painettu Lions-logo. Tämän lisäksi jokainen kilpailija saa suklaapatukan (tai lakupatukan, jos ei voi suklaata syödä) ja mehutetran. Kunkin lajin kolmelle parhaalle jaetaan vielä ostetut sijoitusmitalit: kulta-, hopea- tai pronssi- mitalit.

Kisan aikana yksi klubiveli, Herkku-Hermann, jakaa lapsille karkkia. Karkit, suklaat/lakritsit sekä mehutetrat olemme saaneet koko kisan historian ajan Osuusliike Keskimäältä, mistä olemme kovasti kiitollisia Keskimäälle ja etenkin edesmenneelle kauppaneuvos Veikko Liukkoselle, joka oli myötämieslinen pyyntöömme 1990-luvun alussa, kun päätimme Lasten Olympialaisten järjestämisestä. Taisi Veikolla olla kotipaikkarakkautta, kun Hankasalmelta oli kotoisin. Hänen jäätyään

Sarjan 7 v. tytöt saavat palkinnot Seppo Kemppaiselta, jota avustaa Timo Makkonen. Kuva Sakari Pöyhönen.

Kuuleman mukaan monet pienet kisailijat nukkuvat kisan jälkeisen yön mitali kaulassa tai tyynyt alla.

pois Keskimään johtajan tehtävistä on perinne klubimme tukemisesta kuitenkin jatkunut ja toivottavasti jatkuu tulevinakin vuosina.

LC Hankasalmen Lasten Olympialaiset on vuosittain suurin yleisurheilutapahtuma Hankasalmella. Se kokoaa satamäärin hankasalmelaisia ja kesäasukkaita mukaan, osa kilpailemaan, osa huoltamaan ja kannustamaan lapsia ja lastenlapsia, osa muuten vain katsomaan hienoa liikuntatapahtumaa. Usein yleisöä onkin reilusti enemmän kuin kisailijoita ja järjestäjiä yhteensä.

Klubimme veljet osallistuvat toimitsijatehtäviin ja ladyt järjestävät buffetin, josta voi ostaa kahvia, limpsaa, munk-

keja, karkkia yms. Oman osansa valmistelusta vie katajamitalien tekeminen, mikä on tehty talkooporukalla ennen kisoja. Sopivien katajien etsiminen metsästä, kuivattaminen, kuoriminen, kiekkojen sahaus ja hionta, LC-logon painatus, nauhareikien poraus ja nauhojen pujottaminen teettävät vuosittain kymmeniä tunteja talkootyötä. Suurimman työn kisojen onnistumiseksi on tehnyt tämän jutun kirjoittaja, joka tekee pääosan katajamitalien hankkimisessa, hankkii ostomitalit, hoitaa Keskimä-yhteydet, huolehtii kisan tiedottamisesta, vastaanottaa ilmoittautumiset, kirjoittaa osanottajalistat sarjoittain/lajeittain, tekee työnjaon veljien osalta, toimii kisan kuuluttajana, kirjoittaa tulokset kisan jälkeen ym.

Suuren kiitoksen ansaitsee myös Hankasalmen Hangan yleisurheilujaosto, jonka edustajat ovat mukana toimitsijatehtävissä asiantuntijoina, mikä takaa kisan leikkimielisyydestä huolimatta kilpailijoiden tasapuolisen sekä oikeuden- ja sääntöjenmukaisen kohtelun. Yhteistyö Hangan kanssa on sujunut hyvin. Klubimme on osal-

taan tukenut Hangan toimintaa antamalla avustusta erilaisiin kohteisiin, pääasiassa lapsille ja nuorille.

Kiitos kuuluu myös Hankasalmen kunnan liikunta- ja ympäristötoimelle siitä, että kenttä on ollut aina hyvässä kunnossa kisa-ajankohtana. Liikuntatoimelta olemme saaneet lainaan kellot, mitat yms. välineet sekä teltat ja pöydät kuuluttajalle ja buffettia varten.

Lasten Olympialaisista on tullut perinne, johon on osallistunut perheitä jo kahdessakin sukupolvesta. Kisaa odotetaan ja kisan ajankohdan mukaan pidetään kesälomia: kesäasukkaat ajoittavat lomiaan, että pääsevät kisaan mukaan ja paikkakuntalaiset katsovat, että eivät ole lomareissulla kisan aikana. Voidaan oikeasti sanoa, että Lasten Olympialaisissa on suurta urheilujuhlan tuntua, kun osanottajia palkitaan ja heille hurataan ja heitä kuvataan kisan päätteeksi. Kuuleman mukaan monet pienet kisailijat nukkuvat kisan jälkeisen yön mitali kaulassa tai tyynyt alla.

Reino Valkonen
tiedotussihteeri
LC Hankasalmi

Suomalaiset, liettualaiset ja saksalaiset nuoret saivat yhteisiä kokemuksia.

Leijonien ja partiolaisten kansainvälistä yhteistoimintaa

LC Kuorevesi ja LC Mänttä Ilves mahdollistivat heinä-elo-kuun vaihteessa 2015 paikkakuntien nuorten osallistumisen kansainväliselle leirille, jonka teemana oli "To have time for the People – to know the land where you feel secure".

Leirin suomalaisena vastuushenkilönä toiminut Annikki Harjumäki informoi kevään aikana 15–20-vuotiaita opiskelijoita ja seurakuntanuoria mahdollisuudesta kartuttaa kielitaitoa ja saada uusia kansainvälisiä ystäviä.

Monipuolista ohjelmaa

Reippaita leijonien stipendien saaneita nuoria oli Pirkkalan lentokentällä heinäkuuisena iltana Saksan, Liettuan ja Suomen lippujen kanssa vastassa leiriläisiä, joita varten oli jo päivällä pystytetty teltat Kuoreveden Kertteen Mäkelän leirikeskuksen.

Olivatpa suomalaiset ehtineet jo opettaa suomenkieltäkin päivän aikana leirin sak-

YHTEISTYÖTÄ

salaiselle johtajalle diakoni Clemens Feylle, joka iloisesti huuteli "Ole hyvä" tarkoituksestaan sanoa "Tervetuloa!" Siitä se yhteinen ilo alkoi.

Leiripäivät koostuivat monipuolisesta ohjelmasta pääosin Jämsässä ja Mäntässä. Vierailuja tehtiin myös Ähtärin eläinpuistoon, Ruovedelle ja Tampereelle, missä kaupunkiin tutustumisen lisäksi leiriläiset ilahduttivat musiikkiesityksillään Tammenlehväkeskuksen asukkaita. Samalla tutustuttiin keskuksen tiloihin ja saatiin nähdä, miten hyvää huolta Suomessa pidetään sotaveteraaneista.

Lion Pekka Ikonen mahdollisti linja-autosuharina liikku-
misen pienillä kustannuksilla lähiympäristössä.

LC Mänttä Ilveksen rakentamassa metsäkirkossa pidetyssä jumalanpalveluksessa oli avustamassa myös Ilves-klubilaisia. Kuoreveden kirkkoon tutustutti jämsäläinen leijonapappi Harri

Niemelä elokuisena iltana, kun ensin oli tehty taidetta suomalaisessa luonnossa Kuoreveden kotiseutumuseolla.

Järvimaisemat ihastuttivat

Kertejärven maisemat tulivat tutuiksi omien melonta- ja veneilytuokioiden lisäksi saunailtoina. Varsinkin liettualaiset halusivat olla kaiken vapaa-aikansa järvellä milloin ihastele-
massa kauniita auringonlaskuja tai valokuvaamassa suomalaista luontoa. Kuoreveden Lento-
kalan opastuksella halukkaat saivat kalastaa, perata kalat ja savustaa saaliinsa. Pienintä ahvenen tiriä myöten leiriläiset nauttivat suomalaisen järven antimista.

Koko päivän laivaretki aurinkoisessa säässä Päijänteellä oli mieluinen elämys. Rantautuminen asumattomalle alueelle makkaranpaistoinen ja uintimahdollisuuksin viritti pohdiskelemaan leirin teemaa "Aikaa ihmiselle". Tällaiset tuokiot nuotiotulilla syvensivät

yhteishenkeä ja tietoisuutta eri maiden tavoista ja elämästä.

Yhteistoiminta jatkuu

Leiri onnistui täydellisesti vapaaehtoisten yhteistyöllä. Osa kansainvälisistä vieraista haaveili kesämökin vuokraamisesta suomalaisen järven rannalta. Ellei se toteudu, niin ainakin toteutuu ensi kesänä vastavie-
railu Saksaan ja Krakovaan.

Leiriläiset pitävät internetin kautta yhteyttä ja jatkavat näin ystävyyttä, joka joidenkin osalta alkoi jo kesällä 2012. Kuoreveden Kotkat –partiolippukunta teki silloin Alppikotka-leirimatkan Sveitsiin. Matkan varrella Frankfurt am Hahnissa saksalaiset partiolaisten ja seurakuntanuoret järjestivät ohjelmaa ja tarjosivat majoituksen paikallisen nuorisokirkon tiloissa. Me leijonat, partiolaisten ja seurakuntanuoret voimme jatkossakin toteuttaa ystävyyttä yli rajojen.

Annikki Harjumäki

Hyvän päivä -tapahtuma Jyväskylässä

Lokakuun 8. päivä on Lionsliikkeen kansainvälinen palvelupäivä. Tästä päivästä on tarkoituksenaan kehittää vuosittainen tapahtuma, jossa Jyväskylän Leijonien vapaaehtoistoiminta tulisi paremmin tunnetuksi ihmisten keskuudessa.

Tapahtuman teemoiksi valittiin tänä vuonna klubien toiminnasta kertominen ja kansainvälinen toiminta Sri Lankan silmäsairaalassa.

Ensimmäinen Hyvän päivä tapahtuma järjestettiin kaupakeskus Forumissa ja kävelykadulla. Tätä varten rakennettiin sisätiloihin SuurTV:tä hyödyntävä videojärjestelmä. Esittelypöydiltä löytyi Metso-Leijona- ja Lions-lehtiä sekä Lions-esitteitä.

Leijona-aiheinen tietovisa hyvine palkintoineen ja Pandan makeiset olivat houkuttelemassa yleisöä.

Näyttävyyttä lisäsivät Leijona- ja Lions Quest-rollupit. Kaupakadulle oli pystytetty teltta esittely- ja silmälasien keuruupöytineen.

Tapahtumasta tiedotettiin etukäteen lehdistössä ja sosiaalisessa mediassa.

Jyväskylän radio teki aamu-

Leijonat näkyivät kaupunkikuvassa.

kahdeksalta haastattelun päivän tapahtumasta ja leijonatoiminnasta. Videolla pyöri Lionsliikkeen esittelyä sekä ohjelmia silmälasien keruusta ja suomalaisten rakentamasta silmälasirakennuksesta Sri Lankassa.

Videolla tuotiin esille Jyväskylän leijonien tuottama tuki kohderyhmille, joka vuosittain on noin 263 000 euroa. Silmälasitempauksen avulla kerättiin yleisöltä ja paikallisilta optikoilta 625 paria käytettyä silmälasia lähetettäväksi Sri Lankaan. Tässäkin suhteessa voidaan

tapahtumaa pitää varsin onnistuneena.

Leijona-aiheiseen tietokilpailuun osallistui 75 kansalaista, mitä on oikeastaan pidettävä alhaisena. Ihmiset vaikuttivatkin kiireisiltä niin, ettei heillä ehkä ollut aikaa syventyä sanomaamme.

Tapahtuman sijoittaminen viikonloppuun olisi ehkä tuottanut paremman tuloksen. Toisaalta on sanottava, että leijonien omaa aktiivisuuttakin olisi saanut olla enemmän.

Klubit sinänsä osallistuivat

kiittävästi tapahtuman toteutukseen. Olen kerännyt klubeilta kommentteja tapahtuman onnistumisesta ja kehittämistä. Eräissä palautteissa todettiin, että tämä on parasta mitä on tehty leijonien näkyvyyden ja tunnettavuuden parantamiseksi kymmeneen vuoteen. Palautteen joukossa oli hyviä ja toteuttamiskelpoisia ideoita seuraaviin, tuleviin HYVÄN PÄIVÄ tapahtumiin.

Kari Edelmann

Mörkönelikolle uudet kodit

Viime syksynä Kirkkovuoren Mörkömaasta kuului kummallisia ääniä. Koululaiset pääsivät rakennustöihin, kun he rakensivat majoja Mörkömaahan. Eräänä syysiltana päästiin sitten avaamaan Mörkömaan asuntomessut.

Tolppilan koululaiset apunaan LC Karstulan leijonat rakensivat neljä majaa, joihin muuttivat möröt Herbert, Linnea, Banjo ja Igor.

Tolppilan kolmoset auttoivat näin mörköjä ja pääsivät siinä sivussa harjoittamaan ympäristötietoa, liikuntaa ja kädentaitoja.

Kirkkovuoren luontomatkailualueelta löytyy myös yli 20-metrinen, hirsinen näkötorni, laavu ja ihan asialliset maisemat.

Näkötorni on LC Karstulan 50-vuotishanke.

Ilkka Salonen

Koululaiset leikkasivat juhlallisesti nauhan.

Päiväkirjamerkintöjä

Saagojen saarelta 8.-12.6.2015

LC Jyväskylä/Jyvässeutu matkusti viime kesänä Islantiin.

Maanantai-iltana laskeudimme Keflavikin lentokentälle: kylmä, sateinen ja harmaa Islanti otti matkalaiset vastaan, mutta onneksi vastassa oli myös oppaamme, suomea hyvin puhuva Fridrik Aspelund, joka luotsasi seurueen bussiin ja hotellimme.

Tiistaina pääsimme Reykjavikin kaupunkikiertokselle. Reykjavik eli savujen lahti on saanut nimensä kuumista lähteistä nousevien höyrypatsaiden mukaan, joita ensimmäinen asukas 800-luvulla luuli savuksi.

Vierailimme mm. Asmundur Sveinssonin veistostalossa ja katsastimme pikaisesti paikallisen uimalan, jossa saimme jo vähän käsitystä siitä, miten lämpimällä luonnon lähteiden vedellä saadaan uimahallin altaan vesi yli 30-asteiseksi. Vedessä uimareilla oli lämmin, mutta meillä oli kylmä. Uimahallit ovat suosittuja tapaamispaikkoja – siinä missä britit menevät töitten jälkeen pubiin, tapaavat islantilaiset toisiaan uinnin merkeissä lämpimissä vesissä.

Piipahdimme myös Alvar Aallon suunnittelemassa Pohjolan talossa. Sää oli koleaa, sumuista ja sateista, mutta tun-

nelma oli lämmin. Pipo, lämmin takki ja käsineet eivät olleet ollenkaan liikaa.

Iltapäivän kohokohta oli valasretki André-aluksella.

Laivalla puimme lämpohaalarit päälle ja pääsimme kannelle merituulen tuivertaessa odottamaan valaiden ilmestymistä. Kärsvällinen odottelu palkittiin: näimme noin 10-metrisen lahtivalaan pyrskähävän pinnalle. Välillä se sukelsi meren uumeniin syömään ja noin 20 minuutin välein nousi hengittämään. Laivan ympärillä kaarteli myös paljon merilintuja mm. lunneja.

Keskiviikkona oli luvassa ”kul-

tainen kolmio” ja matkan suunta koillista ja sisämaata kohti Geysirin kuumien lähteiden aluetta.

Kuumia lähteitä syntyy jatkuvasti: illalla töistä palatessa voitodeta, että kotipihalla pulppuaakin uusi kuuma vesisuihku – onpa suihku joskus tullut lattiankin läpi sisälle taloon!

Islannin kasvillisuus varsinkin lounaisosassa on niukkaa – väriä tuovat mm. Alaskasta kotiutuneet siniset lupiinit, joita täällä ei pidetä haittakasveina ollenkaan. Myös lampaita näimme bussin ikkunasta. Islannin lammasrotu on vain vähän jalostettu, töpöhäntäinen eikä lihassa ole villan makua.

Lehmät muistuttavat vanhaa suomalaista rotua. Islannissa maatalous saa luontaista lannoitusta tulivuoren tuhkasta.

Vuoroviljelyperiaatteella viljellään timoteitä, ohraa ja kaa-
lia. Ohra on melkein ainoa Islannissa kasvatettava vilja. Sitä viljellään myös geenimuunneltuna kasvihuoneissa, ja tästä raaka-aineesta saadaan mm. ihonhoitotuotteita.

Lähes kaikki Islannin metsät ovat istutusmetsiä. Kuuset ovat esim. Pohjois-Amerikasta tuotuja sitkakuusia ja suomalaisia lehtikuusia.

Geysirin alueella on kymmenkunta kuumaa lähdettä. Alue muuttui aktiiviseksi noin 1000 vuotta sitten. Nykyisin sen ko-
mein lähde on Strokkur (kirnu). Kirnu suihkusi muutaman minuutin välein. Sen pintaa oli mielenkiintoista seurata: aluksi näkyi lähteen silmässä pientä väreilyä, joka voimistui ja salamannopeasti kohosi n. 15 m korkea vesipatsas ylös. Purkauksen välillä vesi höyrystyi ja vetäytyi alas.

Iltapäivällä pääsimme ihailemaan Gullfossin vesiputouksia Hvíta-joen varrella. Tämä luonnonnähtävyys – vesitaide-
teos, joka putoaa ensin 10 m ja sitten vielä 20 m valtavalla voimalla – oli vaarassa jäädä joen yli rakennettavan vesivoimalaitoksen padon alle 1900-luvun alussa.

Thingvellirin kansallispuistossa maa on sortunut syväksi rotkoksi. Täällä Islanti halkea kahtia, kun Pohjois-Amerikan ja Euraasian mannerlaatat erkanevat (n. 2,5 cm:n vuosivauhtia). Paikalla on ollut myös Althing, yleiskäräjät. Viimeiset käräjät pidettiin 1700-luvun lopulla. Tuomioistuimien määräsi julmia teloituksia: syyllisiksi todetut naiset hukutettiin jokeen ja miehet hirtettiin ja kaula katkaistiin. Huh, huh! Alueella on myös kaunis valkea kirkko muistona vuodesta 1000, jolloin islantilaiset omaksuivat kristinuskon.

Torstaina ajoimme Reykjavikista ensin Krysuvikin geotermiselle alueelle. Näimme matkalla kalankuivatustelineitä

Islantilainen luonto tarjoaa huikeita kokemuksia.

Me söimme mm. mädättämällä säilöttyä jäähainta, hákaria, jonka maku ei ollut niin kamala kuin nimestä voisi päätellä.

keskellä laavakenttää. Turskaa, koljaa ym. kuivatetaan avoimissa telineissä, kalaa viedään Afrikkaan. Kalaa syödään Islannissa paljon eri muodoissa. Me söimme mm. malvaa

eli fregattimakrillia sekä mädättämällä säilöttyä jäähainta, hákaria, jonka maku ei ollut niin kamala kuin nimestä voisi päätellä. Islantilaista lampaanlihaakin maistoimme. Lammasta oli mm. hampurilaispihveinä – hampurilaisketjut ovat muuten aitoja paikallisia.

Krysuvikissa tihkuvat lähteet kiehuvaa vettä ja muta-altaat pulputtavat. Altaalle pääsee kävellessä, kun noudattaa kylttien ohjeita eli pysyttelee tarkoin merkityillä reiteillä. Mädan kannanmunan, rikin haju leijaili ilmassa. Aluetta reunustavat värikkäät vuoret: niissä on vihreän, punaisen ja keltaisen eri sävyjä.

Tästä uskomattoman karusta, värihehkuisesta laavakivi-

maisemasta ovat muinaiset saagat ja menninkäistarut saaneet vaikutteita. Islantilaiset, joita on noin 300 000, ovat hyvin perillä menneisyydestään ja esisistä, koska maan historia on hyvin dokumentoitu.

Päivämatkan päätteeksi pääsimme kokeilemaan Sinisen Laguunin n. 37 asteista vaaleansinistä vulkaanista vettä. Spa on rakennettu laavakentän päälle. Se sai alkunsa vahingossa läheisen geotermistä energiaa tuottavan voimalan ylijäämävesistä. Alueen keskellä kiehuu kuuma lähde, alueen sydän, josta vesi sekoittuu suuren altaan veteen. Ihoa pehmittäviä valkoisia mutanaamioita sai ilmaiseksi luonnonmudasta!

Perjantaina hyvästelimme Islannin karun kauniin ja eksoottisen saaren, jonne moni varmaan toivoo palaavansa vielä.

Faravel og takk fyrir!

Ei, tämä ei ole hauki!

LC Viitasaari Karoliinan leijonia Viitasaaren joulunavauksessa vastaanottokeskuksen kiinnostuneiden asukkaiden kanssa.

Juhlavuosislahjoituksia Viitasaaren nuorelle polvelle

Kymmenen vuotta sitten perustettu LC Viitasaari Karoliina on Viitasaaren nuorin lionsklubi. Juhlavuonna klubi on päättänyt antaa tavanomaista enemmän lahjoituksia. Kohteeksi on valittu Viitasaaren lapset ja nuoret.

Biljardipöydästä suksihankintaan

Euromääräisesti suurimman lahjoituksen saa Viitasaaren nuorisotalo ja nuorisovaltuusto. 2 000 euron avustuksella Talolle toivotaan hankittavan uusi biljardipöytä, koska entinen on jo tullut käyttökautensa päähän. Kohde valittiin nuorisotyöntekijä Jyrki Kemppaisen suosituksesta.

– Biljardipöytä on ylivoimaisesti suosituin peli eri-ikäisten käyttäjien keskuudessa. Se on myös pitkäaikainen investoin-

LEIJONAT TUKEVAT

ti ja kestää lähes isältä pojalle, kertoo Kemppainen.

Myös molemmat kaupungin vielä toimivat kyläkoulut, Huopana ja Kymönkoski, saavat lahjoitukset. Kymönkoskella on jo pitkään haaveiltu sähkörummuista ja Huopanassa vahvistimesta ja mikrofonista.

Haapaniemen yhtenäiskoululle suunnattu lahjoitus menee vanhempaintoimikunnan toiveen mukaan talviurheiluvälineiden hankintaan ja niiden kunnostukseen. Monet vähävaraiset perheet eivät voi hankkia useita pareja suksia ja luistimia, joten niitä pitää löytää koululta.

Ensimmäiset vastaanottokeskuksella turvapaikkapäätöstä odottavat ulkomaalaiset

lapset aloittavat myös koulun käynnin Haapaniemen koululla tänä vuonna. Tämäkin lisää urheiluvälineiden tarvetta.

Jäsenmäärä laskenut, mutta silti tapahtuu

Karoliina-klubi aloitti toimintansa reippaasti 29 perustajajäsenellä, joista klubissa on vielä mukana 12. Touhukkailla naisillakin on tullut todellisuus vastaan. Tällä hetkellä jäseniä on 19. Jäsenmäärässä on ollut luonnollisuutta vaihtuvuutta, koska monet jäsenet toimivat pienen kaupungin useissa eri vapaaehtoisyhdistyksissä, eikä aika riitä kaikkeen.

– Klubi tekee aktiivista jäsenhankintaa ja haluaa jatkossakin toimia erityisesti Viitasaaren lasten, nuorten ja perheiden hyväksi palvelun ja varainhankin-

nan merkeissä. Klubi on alusta saakka tukenut muun muassa esikouluikäisten uimakoulun järjestämistä ja ollut aktiivinen lions-nuorisovaihdossa, kertoo jo toista kertaa presidentin tehtävässä toimiva perustajajäsen Elisa Hämäläinen.

Julkisesti näkyvimmin Karoliinat ovat esillä ABC Viitasaarella kiirastorstaisin pesemässä autojen tuulilaseja ja leikittämässä lapsia sekä joulun alla laulamassa joululauluja ja jakamassa glögiä joulumatkalaisille.

Jo vuosia LC Vts Karoliina on myös Viitasaaren Yrittäjät ry:n pyynnöstä hoitanut glögitarjoilun kaupungin joulunavauksessa.

Pirjo Nyman

LC Pihtipudas Emmien varainhankintaa juhlallisissa tunnelmissa Pihtiputaalla

Pohjoisen Keski-Suomen seudullista Yrittäjäjuhlaa vietettiin Pihtiputaalla 24.10.2015. Järjestäjien kutsusta LC Pihtipudas Emmi osallistui tilaisuuteen toteuttamalla ohjelmaa juhla-vieraille.

Viulumusiikin saattelena juhlasaliin saapui yllättäen ryhmä näyttäviin juhla-asuihin sonnustautuneita povareita, jotka viihdyttivät pöytäseureita ennustaen heille loistavaa tulevaisuutta pieni pilke silmäkulmassa.

Povareina esiintyneet Emmi keräsivät ennustuksilla varoja lapsille ja nuorille suunnattuun hyväntekeväisyystyöhön. Juhlavieraita tilaisuudessa oli yli 170 henkilöä ja tilaisuuden pääesiintyjänä oli Tapio Liinoja.

*Marja Haapapuro
sihteeri
LC Pihtipudas Emmi*

Povarit tekivät ennustuksillaan hyväntekeväisyyttä.

Tukea nuorille ja naisille

LC Muurame on vuodesta 2002 tukenut kummilapsia Sri Lankassa ja viime vuosina puolet tuotosta on ohjattu Naisten Pankin kautta heidän valitsemaansa kohteeseen. Yksi tapa tukea ovat olleet ainakin viiden jäsenen ”pyöreiden vuosien” syntymäpäivälahjoitukset. Tulossa on jälleen yksi.

Toinen jo traditioksi muotoutunut on ns. Syksyn Kotikonsertti, ruskan, lyhtyjen ja kynttilöiden aikaan. Nyt oli järjestyksessä 10. Vierailjoina ovat olleet mm. trubaduuri Petri Utriainen, tenori Jukka Luukkanen ja muusikko, lauluntekijä Peter Ohls, Murmu-teatterilaisia, ilmaisutaidon Pegasos-ryhmä, Erkki ja Katri, Gloria Lapitan Matarasta, lausuja Ritva Moisio, Harmaat Herrat viisi vuotta sitten ja tänä syksynä ”Juhkakonsertissa”.

Ohjelman lisäksi ilta koostuu arpajaisista, kahvista ja munkeista ja yhteislaulusta (viimeisimmäksi aina ”Hiljainen tienoo”) sekä tuista läheltä ja kauempaa. Sopa antaa tilaa noin 30 konserttievieralle.

*Leena ja Olavi Roivainen
LC Muurame*

LC Muuramen perinteisiin kuuluvat mm. kotikonsertit.

LC Saarijärven lahjoitus tietokonehankintaan

Kuvassa Herajärven koulun rehtori Eero Heikkinen oppilaiden keskellä sekä tablettitietokoneiden luovuttajat LC Saarijärven edustajat Olli Kauppinen ja Pekka Harju.

– **Koska** koulut ovat entistä enemmän siirtymässä digiaikaan ja koulujen rahat tietokoneiden hankintaan ovat rajalliset, heräsi klubissamme ajatus avustaa Herajärven koulua tablettitietokoneiden hankinnassa. Klubi teki päätöksen 5000 euron määrärahan myöntämisestä kyseiseen tarkoitukseen, kertoi viime kauden presidentti Pekka Harju.

Käytännön syistä johtuen 30 tablettitietokoneen luovutus tapahtui vasta lokakuun alkupuolella.

– Ilman lahjoitusta emme olisi saaneet koneita, totesi Herajärven koulun rehtori Eero Heikkinen luovutustilaisuudessa kiittäen samalla klubia merkittävästä lahjoituksesta.

– Opettelemme koneen avulla tiedonhankintaa, tietojen yhdistämistä ja soveltamista. Tabletin voi ottaa mukaan vaikka ympäristöopin tunnille luontoon, Heikkinen jatkoi.

Koulun omistamia tablettitietokoneita ei voi viedä kotiin, mutta 400 oppilaan Herajärven koulun opettajat toivovat lasten oppimisen edistämiseksi käyttävän myös omia tablettejaan.

Pentti Huttunen
LC Saarijärvi

Jouluihoa Keski-Suomen ensi- ja turvakodin asiakkaille

LC Jyväskylä/Kuokkala lahjoitti Keski-Suomen ensi- ja turvakoti ry:lle toiminnan tukemiseen 3 000 euroa yhdessä Jyskän Varastomyymälän kanssa.

Keski-Suomen ensi- ja turvakoti on lastensuojeluyksikkö, jonka tarkoituksena on turvata lapsen oikeus suotuisiin kasvuolosuhteisiin, tukea vanhemmuutta ja perheenjäsenten keskinäistä vuorovaikutusta, ennaltaehkäistä perheväkivaltaa sekä auttaa ja hoitaa perheväkivallasta kärsiviä ja kriisitilanteissa olevia perheitä ja perheenjäseniä.

Lahjoitussumma on kerätty mm. Jyskän Varastomyymälän 30-vuotismarkkinoiden yhteydessä ohjaamalla liikennettä myymälän pysäköintialueella, lasten laskiaistapahtumasta, Kuokkalan mehuaseman toiminnasta sekä siunaustilaisuuksista auttamalla omaisia vainajan saatossa haudan lepoon.

Lahjoitus luovutettiin Keski-Suomen ensi- ja turvakoti ry:lle joulukuun 8. päivänä.

LC Jyväskylä/Kuokkala
Tapio Sivonen
sihteeri

Kuvassa oikealta lionit Risto Onkila, Pauli Kujala, presidentti Henry Aarnio, Jyskän Varastomyymälän kauppias Timo Puustinen, ensi- ja turvakodin toim. joht. Eija Paloheimo, klubimme rahastonhoitaja Mikko Kauranen ja ensi- ja turvakodin palvelupäällikkö Anne Astikainen.

Slovenia hurmasi Petäjäveden nuoret. Kuva Päivi Koskenranta.

Slovenia yllätti lukiolaiset iloisesti

Viime keväänä Petäjäveden lukion toisen vuoden opiskelijoille järjestettiin viikon mittainen opiskelijavaihto Sloveniaan. Ensinnäkin ryhmä slovenialaisia opiskelijoita tuli maaliskuussa lukioomme Petäjävedelle, ja heidät majoitettiin opiskelijoiden perheisiin. Toukokuussa oli meidän vuoromme lähteä Sloveniaan. Vaihto tapahtui Jesenicen lukion kanssa.

Reissun alku jännitti

Reissumme starttasi Petäjävedeltä lauantaina 2.5. Helsinki-Vantaan lentokentälle. Kentälle saavuttuamme ilmassa oli jännitystä. Osa meistä pääsi lentokoneeseen ensimmäistä kertaa elämässään! Osa taisi hieman jännittää myös turvatarkastus: ”Entä jos se piippaa?” Kaikki onneksi läpäisivät tarkastuksen puhtaasti, ja lentomatka Ljubljanaan pääsi alkamaan.

Ystävällisiä isäntäperheitä jäi ikävä

Sloveniaan saavuttuamme isäntäperheet olivat meitä vastassa. Porukkamme syntymäpäiväsankarille oli myös upeasti leivottu kakku, josta kaikki halukkaat saivat osansa. Lentokentällä meidän ryhmämme hajosi, ja jokainen lähti omien perheidensä luo.

Ensimmäiset päivät vietimme tutustuen isäntäperheisiin, ja osa opiskelijoista teki lähempää tuttavuutta perinteiseen slovenialaiseen ruokaan. Tyypillisiä ruokia olivat erilaiset ilmakuivatut kinkut ja makkarat, mutta myös keittoruuat olivat maukkaita. Jotkut meistä saivatkin

kotiin tuomisiksi kilon ilmakui-vattua kinkkua!

– Majoittava isäntäperhe otti minut erittäin hyvin vastaan ja tutustutti slovenialaiseen arkielämään. Sain maistella monenlaisia perinneruokia pääruoista jälkiruokiin. Isäntäperheessä yöpyen sai matkasta paljon enemmän irti kuin jos olisi majoitettu johonkin majataloon, muisteli Aaro Luukkonen omia kokemuksiaan.

Illat vietettiin yleensä pienissä porukoissa, mutta yhtenä päivänä virallisen ohjelman jälkeen koko ryhmä kokoontui viettämään iltaa erään isäntäperheen luo. Illanvietto aloitettiin ruuan merkeissä. Suomalaiset pääsivät maistamaan slovenialaisia grilliherkkuja ja leivonnaisia. Ruuan jälkeen ohjelmassa oli rentoa yhdessäoloa korttipelien ja pallottelun merkeissä. Osa kokeili illan aikana myös nuorallakävelyä, jotkut paremmalla menestyksellä kuin toiset. Aktiviteettien lomassa juteltiin ja tutustuttiin entistä paremmin. Mitä pidemmälle ilta kului, sitä paremmin juttu luisti! Slovenialainen kulttuuri ja maan tavat tulivat tutuiksi yhdessä vietetyn vapaa-ajan myötä.

Upeat nähtävyydet lumosivat

Sunnuntai oli vapaapäivä, jolloin isäntäperheet esittelivät meille Sloveniaa. Osa meistä pääsi näkemään kuuluisia nähtävyyksiä, kuten Slovenian suurimman tippukiviluolan Postojna jaman. Tämä tippukiviluola on myös samalla Euroopan suurin. Luolassa kuljettiin sekä

kävellessä junalla ja matkat olivat hyvin pitkiä. Näkymät olivat mahtavia, ja luolaston kokoa on hyvin vaikea edes kuvaila sanojin. Osa meistä pääsi myös tutustumaan Soca-jokeen ja sen vesiputouksiin Triglavin kansallispuistossa.

Slovenian maisemat olivat lumoavia korkeine vuorineen ja pikkukyläineen. Hieman toisenlaisen, mutta vähintäänkin yhtä upean maiseman tarjosi Lipican hevossiittola. Kaunis maaseutu vihreine laidunmaineen, suurine lehtipuineen ja kiemurtelevaa tietä reunustavine valkoisine aitoineen oli jopa unenomainen. Kaiken kruunasivat tietysti tien varren laiturilla laiduntavat valkeat hevoset, joita rohkeimpia pääsi silittämäänkin. Lipicasta onkin peräisin kuuluisa hevosrotu, lipizzanhevoset.

Jesenice ja Bled

Arkipäivinä Jesenicen lukio järjesti monenlaista mukavaa ja mielenkiintoista tekemistä. Oli erilaisia työpajoja, Jeseniceen tutustumista ja nähtävyyksien kiertelyä. Jesenice sijaitsee Alppien alueella lähellä Itävallan rajaa. Se on ollut 1990-luvulle asti teollisuuskaupunki, joka tuotti malmia ja terästä entiseen Jugoslaviaan. Nyt rautalaakson menneisyyttä voi tutkia Teknillisessä museossa, johon myös ryhmämme tutustui.

Bledin kaupunki lähellä Jeseniceä taas on turistien suosiossa. Kiipesimme vuoren rinteellä sijaitsevaan Bledin upeaan linnaan. Linna on perustettu jo vuonna 1004, ja sen museossa

voi tutkia slovenialaisten esihistoriaa. Bled-järven keskellä on pieni saari, jossa sijaitsee vanha Marian taivaaseenastumisen kirkko. Saareen pääsee vain puisilla pletna-veneillä, mutta onneksi sää suosi meitä. Vaikka oli toukokuu, lämpö kohosi helgelukemiin.

Lähtöpäivän fiilikset

Lähtöpäivän aamulla oli melko kummallinen olo, päässä pyörivät muistot viikon ajalta ja olo oli haikea. Viikko sisälsi niin monia hyviä muistoja, että lähteminen oli haikeaa, ja moni olisikin toivonut viikon vielä jatkuvan. Viimeistään lentokentällä haikeus iski oikein kunnolla ja hyvästejä sanoessa tuli tippa linssiin itse kullakin. Viikon kestänyt matka takasi meille mukana olleille ikimuistoisia hetkiä ja uusia ystäviä. Viikkoon mahtui monenlaista: saimme kunnian tutustua slovenialaisten kulttuuriin ja näimme Slovenian mahtavimpia nähtävyyksiä. Saimme jalkamme puhki taivaltaessamme Slovenian pääkaupungin Ljubljanan katuja, kiivetessämme Planican mäkihyppytorniin ja kierrellessämme Bledin linnaa. – Matka oli mahtava kokemus, ja jos saisin uuden mahdollisuuden lähteä, niin en epäroisi hetkeäkään, totesi Severi Strömberg.

Teksti abiturientit Oona Kuusenmäki, Aaro Luukkonen, Onni Peltola, Sanna Piesala, Elli Salmi, Severi Strömberg sekä lehtori Päivi Koskenranta

Valmistaudu matkalle vuoden suurimpaan Lions-tapahtumaan

Turussa toukokuun 27. ja 28. päivinä 2016 pidettävän Suomen Lions-liiton 63. vuosikokouksen järjestelyvastuu on A-piirin klubeilla. Kaikki

tapahtumat on keskitetty maineikkaaseen Logomoon. Tule näkemään ja kokemaan, mitä yhteisvoimin olemme neljän vuoden työn tuloksena saa-

neet aikaiseksi. Samalla pääset vaikuttamaan suomalaisen lionismin tulevaisuuteen ja viettämään perinteistä iltajuhlaa Logomon sykehdyttävässä tun-

nelmassa.

Jo perjantaina on tarjolla monenlaista ohjelmaa. Voit osallistua Itämeri-seminaariin, jossa esitellään suomalaista Lions-toimintaa ja liiton puheenjohtajaehdokkaat.

Kokouksen Kestävä kehitys -teeman merkeissä kuullaan Esko Valtaojan (avaruustieteen emeritusprofessori) ja Björn Grönholmin (Union of the Baltic Cities, UBC, sihteeristön johtaja) esitykset aiheesta. Kestävän kehityksen periaatteet tulevat kulkemaan punaisena lankana läpi koko vuosikokouksen. Vuosikokoukseen osallistuville tullaan tarjoamaan mahdollisuuden saada tietoa ajankohtaisista ympäristönsuojeluun liittyvistä asioista. Luontoaiheista kuvamateriaalia tulee myös olemaan esillä vuosikokoustilaisissa.

Ohjelmallinen avajaisjuhla aloitetaan seminaarin jälkeen lippujen sisääntulolla ja Varusmiessoittokunnan tahdittamalla Lahjan Tyttöjen paraatiesityksellä.

Turku kutsuu 27.-28.5.!

Tervehdyksiä ja puheita lomittavat kevyemmät esitykset. Perjantai-illan kruunaa Itämeri-iltamat. Tarjolla on hyvää ruokaa ja ohjelmaa sekä luonnollisesti tanssia Varusmies-soittokunnan tahdittamana.

Lauantaina jatketaan edelleen Logomossa. Aamulla alkavan kokouksen ajaksi voivat puolisot valita kolmesta eri päiväohjelmasta. Oopuleijona tarjoaa tehokkaan turkulaisuuden kurssin, jonka opettajana toimii Förin Äijä alias VähäHeikkilä. Merileijonan mukana pääset Airiston aalloille ja Ruissaloon. Matkan varrella näet pitsihuviloita sekä museolaivoja, joihin voit tutustua tarkemmin myös maitse. Kulttuurileijona vie kävelyretkelle Vanhan Suurtorin ja Turun tuomiokirkon maisemiin sekä itse kirkkoon. Lisäksi selvitetään iänikuinen kysymys, ollaanko tois pual vai täl pual jokke.

Itse vuosikokouksessa ja äänestyksissä otetaan käyttöön uutta tekniikkaa asioiden käsittelyn nopeuttamiseksi ja kokouksen elävöittämiseksi. Kokouksen jälkeen rentoudutaan aina yhtä odotetussa yhteisessä iltajuhlissa. Illallinen tarjoillaan asiaan kuluvalle tavalla pöytiin. Taitavista leijonaveljistä ja -sisarista koostuvan Leijona-orkesterin tahdissa saadaan parketilla liikettä niveliin. Myös muita maineikkaita esiintyjä on luvassa... Tunteikas viestikapulan luovutus seuraavalle kokousjärjestäjälle kuuluu luonnollisesti iltajuhlan ohjelmaan.

Kiireettömän viikonlopun varmistamiseksi kannattaa varata majoitus paikan päältä. Turun keskustan lukuisten hotellien lisäksi tarjotaan lioneille erikoishdoin majoitusta myös Naantalissa ja Ruissalon kylpylöistä, joista, samoin kuin keskustankin hotelleista, erikoiskuljetuksin huolehditaan kokousväki oikeaan aikaan oikeaan paikkaan. Majoitukset varataan suoraan hotelleista, mutta hinnoista ja ehdoista löydät tarkemmat tiedot vuosikokouksen kotisivuilta.

Ilmoittautuminen on alkanut ja siinä kannattaa huomioida tietyt lisäykset. Sähköistä äänestystä varten pitää mm. ilmoittaa sen puhelimen numero, jota aiotaan käyttää kokouksen aikana. Pöytävaraukset on mahdollista tehdä nyt keskitetysti yhden ryhmään kuuluvan henkilön nimissä. Myös järjestelmän käytettävyyttä on yleisesti paranneltu vuoden aikana.

Kanarialla lomailevat, tervetuloa Gran Canaria-Finlandia -klubin vieraaksi

Gran Canarialla toimii suomenkielinen Lions-klubi. Sen oma jäsenmäärä on vähäinen ja sen tavoite onkin, että kaikissa klubikokouksissa olisi mahdollisimman paljon vierailijoita Suomesta. Monissa kokouksissa vierailijoita on paikalla enemmän kuin omaa väkeä.

Jos siis oma klubikokous on jäämässä väliin lomamatkan vuoksi, sitä voi käydä paikkaamassa Club de Leones Gran Canaria – Finlandian kokouksessa. Ja vaikkei tarvitsisikaan paikkausta, vierailija voi joka tapauksessa. Kanarialla talvehtivat klubin jäsenet olisivat iloisia, jos vaikkapa jokin suomalaishenkilö päättäisi suunnata klubin retken Kanarialle ja tulla paikalle isommallakin joukolla. Ryhmälle Kanarian klubi on valmis juonailemaan ihan omaa retkiohjelmaa ja kokouksen mille päivälle tahansa.

Klubikokoukset ovat kuukauden ensimmäisenä keskiviikkona kello 17. Marraskuusta maaliskuuhun kokouspaikkana on Skandinaviska Klubben, C./Manuel Gonzalez Martin 15, Las Palmas. Las Palmasiin on hyvät bus-siyhteydet, vaikka lomailisikin Gran Canarian eteläisellä alueella Inglesissä, Maspalomaksessa tai Puerto Ricossa.

Skandinaviska Klubben on avoinna vain näinä talvikuukausina. Sen vuoksi lokakuun ja huhtikuun kokoukset pidetään Playa del Inglesissä Restaurante Amigossa, katuosoite C./ Alferoces Provisionales 22.

Toukokuussa ja syyskuussa klubikokouksia ei pidetä, sillä klubin jäsenistä monet ovat niinä aikoina kotimaassa eikä suomalaisturistejakaan juuri talvikuukausien ulkopuolella Kanarialla liiku.

Klubin sihteeri Aimo Parmonen toivoo, että vierailijat ilmoittautuisivat hänelle etukäteen sähköpostilla aimo.parmonen@luukku.com, jos mahdollista, edes muutamia päiviä etukäteen.

Tietoa klubista löytää hyvin päivitettyiltä sivuilta osoitteesta www.lions.fi/district107-x/grancanariafinlandia.

Klubin perustamisesta puhuttiin muutaman vanhan leijonan kesken jo vuonna 1997. Perustava kokous pidet-

**Ryhmille
voidaan
räätälöidä ihan omaa
ohjelmaa.**

tiin joulukuussa 1998 ja Charter Night pidettiin marraskuussa 1999. Aimo Parmonen on yksi perustajanjäsenistä. Kaksi muuta perustajajäsentä olivat Jorma Nuppola ja Unto Parmonen.

Klubia perustettaessa jäseniä oli 21 henkeä, kaikki miehiä. Nyt klubissa on myös naisjäseniä.

Kun saarelle tullaan, ollaan usein jo eläkeikässä. Tällöin odotettavissa oleva jäsenyyss aika ei ole kymmeniä vuosia. Tästä johtuu jäsenten vaihtuvuus.

Kanarialla talviaan viettäviä leijonia toivotetaan tervetulleeksi myös klubin jäseneksi.

Klubille henkireikä ovat juuri vierailijat.

Kokoustiloja voimme järjestää vieraillemme koko toimintakauden ajan sekä Las Palmasissa että Inglesissä. Yksittäiset leijonat ovat tervetulleita klubin kokouspäivinä. Toki ryhmätkin voivat osallistua kokouksiin, jos ajan-kohta sopii.

Ryhmille voidaan räätälöidä ihan omaa ohjelmaa. Bravuurimme on kokopäiväretki saaren pohjoisosassa.

Klubilla on myynnissä suomalaisten lasten piirtämiä, suomessa painettua joulukortteja. Klubi toivookin, että kortteista kiinnostuisivat myös kotimaan leijonat.

Leena-Maija Lindqvist

Syyskauden kohokohtia

Lions-vuosi 2015–2016 käynnistyi klubimme osalta jo 6.7.2015 Runon ja suven, Eino Leinon päivänä Jämsän kirkossa konsertilla, jossa klubimme veli dir.cant Taisto Polvi lauloi säestäjänään veli dipl.urkuri Marko Kupari LC Jämsästä.

Aktiviteetti oli klubiemme yhteinen ja tuotto noin 1200 euroa annettiin kokonaisuudessaan Jämsän seurakunnan lapsi- ja nuorisotyölle.

Seuraava huippu osui nenäpäivään ja sen yhteydessä suoritettuun käytettyjen silmälasien keräykseen. Paikallislehti Vekari kertoi etukäteen mahdoll-

Sihteeri Juha Nokelainen ja punainen nenä.

lisuudesta tuoda lasit keräys- aulaan. Ihmiset olivat ilmoi-
laatikkoon Jämsän S-marketin tuksen huomanneet ja saimme

parin päivän aikana lähes 900 silmälasit toimitettavaksi Poriin Sri Lankan Lions-ystävälle, jotka toimittavat ne edelleen Ratnapuran silmäsairaalaan. Keräys sujui vaivattomasti ja kun vielä veli PDG Toivo Lehtinen vei silmälasit autollaan Poriin, voimme olla tyytyväisiä avustamme Sri Lankan huononäköisille.

Olavi Vesanen
Presidentti
LC Jämsänseutu

Historiakirja LC Pihtiputaan kuudesta vuosikymmenestä

Lions Club Pihtipudas on perustettu 1956, joten 60 vuotta tulee täyteen 2016. Juhlavuoden lähestyessä keskusteltiin klubissa historiikirjan julkaisemisesta. Kirjaa valmistelevaan nimettiin toimikunta, jonka jäsenet alkoivat lukea pöytäkirjoja ja valmistella materiaalia kirjaa varten.

Kun klubitapaamisessa keskusteltiin kirjan julkaisemisen kustannuksista todettiin julkaiseminen epävarmaksi.

Oli epäilijöitä, jotka uskoivat, että tarvittavia euroja ei millään saada kasaan, sillä historiikirja pitää kustantaa hallintovaroilla. Lisäksi todettiin, että kirjaa ostavat vain klubin leijonat, joten kirjan markkinat ovat rajalliset.

Kun perinteisen kirjan julkaiseminen näytti epävarmalta päädyttiin vaihtoehtoon Ifolor-kuvakirja, jonka kustannukset muodostuvat ostetuista kirjoista. Jostakin syystä kuvakirjan kokoaminen jäi minun vastuuleni.

Alkuvuosikymmeniltä valokuvia oli muutamia vain juhlista ja

LC Pihtiputaan vuodet yksissä kansissa.

aktiviteeteista. Paperi- ja digi-kuvia klubilla on tuhansia joten kuvamateriaalia on. Tekstimateriaalia kuudelta vuosikymmeneltä oli jopa useaa kirjaa varten. Tosin pöytäkirja on opittu kirjoittamaan lyhytsanaisesti, jotka eivät ole kovin hersyviä

historiakirjoitusta ajatellen.

Keväällä 2015 aloin pikku hiljaa taittaa kirjaa Ifolorin kuvakirjaohjelmalla. Ohjelmassa kuvien lisääminen on varsin helppoa, mutta tekstin osalta on joitakin rajoituksia. Teksti täy-

tyy rakentaa käyttämällä tekstieditoria, minkä suurin puute oli tavutuksen puuttuminen.

Pienen opettelun jälkeen taittaminen alkoi edistyä ja loppuvuodesta saatoinkin tilata kirjasta oikovedoksen. Oikolu-keminen valmiista kirjasta oli huomattavasti helpompaa kuin ruudulta.

Erityisen kiitollinen olin, että Kotiseudun Sanominen päätoimittaja Heikki Jämsen oli korvaamaton apu oikoluvussa ja hän oli myös asiantuntijana kirjanteossa. Kirjaan ei tullut mainoksia mutta saimme julkaisemiseen tukea useilta yhteistyökumppaneilta.

Lopullinen kuvakirjatilaus tehtiin tammikuussa ja kirja julkaistaan klubin 60-vuotisjuhlakokouksessa 10.3.2016.

Yhteenvetona voi todeta, että kuvakirja on edullinen muoto julkaista klubin historia ja kirjoja voi tilata tarpeen mukaan. LC Pihtiputaan historiikirjaan voi tutustua vuosikokouksessa.

Pekka Arkilahti

Arne Ritari Säätiö 30 vuotta

Säätiö on perustettu kuvernöörineuvoston toimesta 1986 eli säätiöllä on ensi vuonna juhluvuosi, säätiö täyttää 30 vuotta. Säätiön tarkoituksenaan on vaalia Suomen lions-toiminnan kummin Arne Ritarin elämäntyötä sekä tukea taloudellisesti klubien palveluaktiviteetteja.

Säätiö saa varansa klubien myymistä adresseista sekä ritari-maksuista. Säätiötä johtaa seisemänjäseninen hallitus ja kaikissa piireissä toimii oma toimikunta joka huolehtii asioista piiri tasolla.

Säätiön varallisuus on siis pelkästään klubien avustuksia varten, ainoastaan toimintakulut maksetaan.

Piirin ARS-toimikunnan muodostavat edelleen alueiden puheenjohtajat, kokoonpanolla varmistetaan se, että jokaisessa piirimme klubissa saadaan ARS-tietoutta aluefoorumien kautta ainakin kerran toimikauden aikana.

Toimikunnan tavoitteena on tänä vuonna myydä piirin klubille 600 adressia ja huolehtia siitä, että piiriin nimitettäisiin 10 uutta ritaria toimintakauden aikana. Tavoitteena tämän

ei pitäisi olla mahdollon, onhan piirissämme yli 1500 jäsentä ja yli 60 klubia.

Alkukausi kuitenkin näyttää todella vaikealta, tähän mennessä olen toimittanut piirimme klubeille vain 130 kappaletta adresseja ja toistaiseksi ei vielä ole lyöty ainoatakaan ritaria vaikka päätöksiä klubeilla jo onkin.

Henkilökohtaisesti suuresti ihmettelen klubien suhtautumista adressien käyttöön, onhan se todella monipuolinen, hinnaltaan kilpailukykyinen ja muutenkin edustavan näköinen. Oma klubini käyttää vuosittain noin 10 adressia erilaisiin onnitteluihin, apurahojen liitteenä yms.

Jäsenmaksuumme sisältyy jokaiselle lionille yksi adressi. Tämä on opettanut adressin käyttöä, viime vuosina kokonaiskäyttömme on ollut joka vuosi noin 100 kappaletta. Kannattaisi varmaan kokeilla muisakin klubeissa.

Säätiön myöntämät apurahat haetaan piirin toimikuntapuheenjohtajan kautta ja myös niiden hakemisessa olisi parantamisen varaa. Tänä toiminta-

takautena säätiön avustusten kohteena on erityisesti toiminta nuorten kanssa. Nuorten kanssa tai nuorten parissa suoritettavien aktiviteettien tarvikehankintojen avustamiseen on tänä toimintakautena mahdollisuus saada säätiön tukena 60 prosenttia maksetuista hankinnoista. Tietysti kaikkiin muihinkin palveluaktiviteetteihin voi edelleen hakea tukea säätiöltä.

Piiristämme on ensimmäisen vuosipuoliskon aikana haettu ainoastaan kaksi apurahaa, jotka myös molemmat myönnettiin. Tämä on todella vähän, edellisenä vuonna ”Kiitos veteraanit” -tapahtumien kautta lähes kaikki piirimme klubit olivat jollain tavalla mukana ja siis myöskin avustusten saajia. Muistutan vielä ettei tämä avustuksen käyttö aiheuttanut minkäänlaista karanteenia vaan tarvittaessa voi uutta avustusta hakea jo tänä vuonna.

Tärkeää on kuitenkin se että anomukset tehdään ennen kuin rahaa aletaan käyttämään. Päätökset ovat tulleet todella nopeasti, viimeinen päätös kahden päivän jälkeen avustuksen lähettämistä.

Olkaa rohkeasti yhteydessä, tässäkin pätee vanha sääntö; kysyvä ei tieltä eksy.

Piirin yhteistä Lion-juhlaa ei tänä vuonna järjestetä, vaan kaikkien toivotaan osallistuvan Tampere-talossa 19.3.2016 vietettävään Punainen Sulka 2017 -avajaisjuhlaan ja Arne Ritari -juhlaan.

Toivottavasti mahdollisimman moni klubi käyttää tilaisuutta hyväkseen ja palkitsee ansioituneita lioneja ritariksi lyömisellä. Nämä anomukset tulee olla AR asiamies Timo Haastolla (lions.fi). Ohjeet ja lomakkeet hakuun löytyvät säätiön sivuilta.

Tilaisuuteen järjestetään klubien toimesta ilmeisesti useitakin yhteiskuljetuksia, joten paikalle varmasti pääsee, muista kuitenkin ilmoittautua hyvissä ajoin.

Koska kyseessä on viimeinen toimintakauteni toimikunta puheenjohtajana haluan kiittää kaikkia jäseniä kuluneista kaudesta.

Erkki Iso-Markku
AR-toimikunnan
puheenjohtaja
G-piiri

Operaatio Joulumieli

LC-Muuramen ruokaprojekti yhteistyössä Muuramen Keskimaan kanssa on muuttanut muotoaan. Ruoka toimitettiin aiemmin suoraan seurakunnan diakoniaväen osoittamiin kotiosoitteisiin. Nyt mukaan on tullut ruokapankki, jonne ylijäämäruoka viedään ja asiakkaat hakevat ruuan sieltä itse. Lisäksi tämä ruokapankki toimii muinakin aikoina kuin juhlapyhinä. Tosin muutamaan osoitteeseen veimme ruokalahetyksen nytkin, ruokapankin kautta niille, jotka eivät päässeet sitä sovittuna ajankohtana hakemaan.

Entiseen tapaan kokoonnuimme jouluaattona Keskimaan varastolle hieman ennen h-hetken alkua eli klo 12.00, silloinhan kaupat menevät kiinni. Ansku oli antanut meille kyläläukkuja ja kaupan henkilökunta oli pakannut osan valmiiksi laatikoihin. Kaupan väki oli hoitanut työnsä kiitettävästi, niin että meille ei paljon jäänyt muuta tehtävää kuin toimittaa laatikot Yrittäjätalolle ruokapankkiin.

Minun osakseni tuli päästä viemään ruokalahetystä suoraan kotiin. Kuuntelin samalla radiosta emeritus piispa Eero Huovisen puhetta. Huovinen kertoi ymmärtävänsä ihmisten hätää taloudellisesta tilanteesta johtuen. Samalla hän oli huolissaan siitä, että onko meiltä unohtunut kiitollisuus siitä kaikesta hyvästä, mitä meillä on. Tuntui koskettavalta kuunnella noita piispan ajatuksia, kun vertasi niitä tähänkin toimintaan, missä saimme olla mukana.

Meidän leijonien lisäksi mukana oli Muuramen Stelkin vakiojoukkoa. Lisäksi K-kauppa oli nyt mukana toista kertaa. Tuntui tosi hyvältä kuulla se puhelinsoitto klubiveljeltä aattoamuna: ”Minä en ollut kokouksessa, ja siksi en ilmoittautunut mukaan. Onko siellä tarpeeksi väkeä?”

Kiitokset kaikille mukanaolueille. Operaatio Pajunkissa odottaa Pääsiäisenä.

LC Muurame
PDG Olavi Roivainen

Metso-Leijonan tekemiseen ja tukemiseen ovat osallistuneet G-piirin klubit:

LC Haapamäki	LC Kannonkoski	LC Pihlpuudas/Emmit
LC Hankasalmi	LC Karstula	LC Pylkönmäki
LC Hartola	LC Karstula/Riutta	LC Saarijärvi
LC Joutsa	LC Karstula/Sirkat	LC Saarijärvi/Kalmari
LC Joutsa/Jousa	LC Keuruu	LC Saarijärvi/Karhunsoutajat
LC Jyväskylä	LC Keuruu/	LC Sumiainen
LC Jyväskylä/Aino	LC Keuruu/Karhunsoutajat	LC Suolahti
LC Jyväskylä/	LC Keuruu/Lapinsalmi	LC Sysmä
Cygnaeus	LC Kinnula	LC Toivakka
LC Jyväskylä/	LC Kivijärvi	LC Uurainen
Harju	LC Konginkangas	LC Vaajakoski
LC Jyväskylä/Jyvä	LC Konnevesi	LC Vaajakoski/Ewe
LC Jyväskylä/	LC Korpilahti	LC Viitasaari
Jyvässeutu	LC Kuorevesi	LC Viitasaari/Karoliina
LC Jyväskylä/	LC Laukaa	LC Viitasaari/Porthan
Kuokkala	LC Laukaa/Sara	LC Vilppula
LC Jyväskylä/	LC Lievestuore	LC Vilppula/Koski
Lohikoski	LC Luhtala	LC Äänekoski
LC Jyväskylä/	LC Multia	LC Äänekoski/Helmi
Metso	LC Muurame	LC Äänekoski/Kotakennäs
LC Jyväskylä/	LC Mänttä	
Viitaniemi	LC Mänttä/Esteri	
LC Jyväskylä/	LC Mänttä/Ilves	
Äijälä	LC Palokka	
LC Jämsä	LC Palokka/Wilma	
LC Jämsä/Himos	LC Petäjävesi	
LC Jämsä/Lyyli	LC Pihlpuudas	
LC Jämsänseutu		

Omistajan asialla

Omistajan käyntikortti

KESKIMAA

www.kaivutyoy.fi

**KAIVUTYÖ
SALMELA OY**
UURAINEN
040 592 2525

PAREMPI VOIDA HYVIN!

Peurunka

Toimintaa
100 vuoden ajan!

KUN ON AIKA MUISTAA TAI PALKITA

**LION RITARIN ARVO
ON ARVOSTETTU KUNNIANOSOITUS
KLUBISI ANSIOITUNEELLE LIONILLE**

Säätiön adressit erilaisiin muistamisiin

**ARNE RITARI-SÄÄTIÖ
SUOMALAISTEN LIONS CLUBIEN TUkena
YLI 20 VUOTTA**

**Suomen Lions-liitto r.y.
Arne Ritari -säätiö
Finlands Lionsförbund r.f.
Arne Ritari -stiftelsen
www.lions.fi/ar-saatio**

Nikolaïnkulma

EST. 1899

Anna historian humanin sävyttää juhlaanne...

**Upeat juhlatilat
Jyväskylän keskustassa**

*Kotitekoiset maukkaat tarjoilut...
Kristallia, hopeaa, ystävällistä palvelua...*

Nikolaïnkulman Juhlatilat

Pitopalvelu Raija Sipinen ky
P: 0400749329 | www.nikolaïnkulma.fi